

Mas del Fondo 1977

50 anys del Grup Scout Brownsea

el nostre ciutat

Bal de Chistau 2019

**YA
NO HAY
EXCUSAS.
ES EL MOMENTO.**
HACIA UNA MOVILIDAD LIMPIA Y SOSTENIBLE.

WWW.UP2ACCESS.COM

📍 Carrer Sant Lluís Bertran, 5, Alcoy
hola@up2city.es
Tel. 965592939

📍 Calle País Valencià 58, Alcoy
hola@up2city.es
Tel. 965592939

Edición especial
50 ANIVERSARIO
GRUPO SCOUT BROWSEA

Edita:

el nostre ciutat

Publicación de L'Alcoià, Comtat y
Foia de Castalla.

DIRECTOR: Luis Peidro Payá.

director@elnostreciutat.com

GERENTE: Javier Llopis.

gerencia@elnostreciutat.com

MAQUETACIÓN: Suni Moltó

ADMINISTRACIÓN, SUSCRIPTORES Y

PROMOCIONES: Eva Priego

administracion@elnostreciutat.com

Plaza Pintor Gisbert, 3. Alcoi 03801.

Tfnos. 966 360 101 y 683 681 788

web: elnostreperiodic.com

EDITA: MES CIUTAT SA.

PRESIDENTE: Jeremías Gisbert Depósito

Legal A 437 - 2013ISSN 2444-3026

Comissió revista Grup Scout Brownsea:

Enrique J. Llácer Linares, Jaume A. Abad

Llinares, Ismael J. Gisbert Plaza

imprime: Ingrá Impresores

Sumari

4

L'oci educatiu com a
element clau.

María Baca, regidora

Orígenes del grupo
scout

José Antonio Aguilera Pallarés

8

El primer campamento

José J. Gómez Palacios

Temps de clan.
El somni d'educar

Natxo Carbonell García

14

Memòries des d'Altea

Juan Borja i Sanz 'Jujú'

50 anys davant
dels foguers

17

20

50 anys
en imatges

Dades històriques

24

29

L'Últim campament
2019... hi tornarem

30

50 anys, 50 veus

38

Esculta 94
Elisa Guillem

Fa 25 anys,
calia celebrar el
25 aniversari

39

Organització i
calendari
del 50 aniversari

44

CODEVAL

ALUMINIUM

L'oci educatiu com a element clau en el creixement personal

MARÍA BACA NICOLÁS

Regidora de Joventut de
l'Ajuntament d'Alcoi

Actualment, en la societat post industrial en la qual vivim, a diferència de generacions passades, les persones tenim cicles vitals més llargs i complets, per la qual cosa la concepció del temps i l'ús que fem d'ell adquireixen un significat molt més complex i subjectiu que antany. La necessitat d'aprendre de manera constant, de participar en l'àmbit social i cultural, de sentir-se realitzat en definitiva, s'estén també a la manera de gaudir del nostre temps privat, de l'anomenat "oci i temps lliure", la concepció del qual, en contínua construcció, queda lluny de ser un mer "passatemps". En contraposició al treball o a la rutina diària, s'ha convertit en un dret, un ingredient bàsic en la cerca de la felicitat i el benestar personal.

En aquest sentit les institucions públiques tenim un repte i compromís importants especialment amb les generacions més joves, en trobar-nos davant una era globalitzada i canviant, molt influenciada per les noves tecnologies, on la immediatesa i la competitivitat en el seu vessant més accelerat, pot portar-nos a la superficialitat, i a la necessitat d'oferir quantitat en detriment de la qualitat.

Des del departament de joventut defensem la tesi que un concepte saludable d'oci té diversos vessants: una individual, que afavoreix el creixement personal (lectura, pintura...) i una altra participativa, comunicativa i de convivència, que descobreixca el plaer de compartir afinitats i projectes amb uns altres (esport, voluntariat, realització en

equip d'activitats culturals, etc.)

A la ciutat d'Alcoi, en l'àmbit municipal, disposem de diferents espais i recursos orientats a satisfer l'oci dels més joves, que abasten principalment el foment de la pràctica esportiva com per exemple: la recent pista de BMX,

el parcs d'skate Santa Ana/Batoi, el Riverfit o el Work ut a més dels complexos esportius de la ciutat i les grans activitats. En l'àmbit cultural amb una variada programació en l'àrea d'arts escèniques, plàstiques i musicals, que compta amb infraestructures com el CADA, El teatre Calderón, Centre Cultural, etc. i projectes tan interessants com l'Escola de Teatre Municipal o el recent "Alcoi Glocal Culture Broadcast". També comptem amb el Centre Cervantes Jove (CCJ), un espai d'educació no formal i de serveis orientats exclusivament a la població jove, amb una programació mensual que engloba des de la part més lúdica i cultural fins a la formació i el benestar personal. Activitats de major format com el URBAN SKILLS, la RETROWEEKEND o l'Alcoi Màgic són alguns exemples de les activitats que es duen a terme des de la regidoria.

A més dels recursos municipals, tenim la fortuna de poder comptar amb el valor humà que aporten les persones que formen part del teixit associatiu, com és el cas del Grup Scout Brownsea, qui juga un paper important en l'oci educatiu, una labor que realitza després de 50 anys d'activitat i que sens dubte va més enllà d'un programa d'activitats o campaments; és una mica més profund i important. A l'igual que amb la resta d'associacions juvenils, és una autèntica escola de ciutadania, de transmissió de valors, acompanyant a diferents generacions en els seus processos vitals, donant eines entre iguals per a afrontar la vida. Això és el realment important.

COMESCO®

COMIDAS A ESCOLARES Y COLECTIVOS, S.L.

ELABORACIÓN, DISTRIBUCIÓN Y SERVICIO DE COMIDAS PARA COLEGIOS, GUARDERÍAS INFANTILES, CENTROS DE DÍA DE ENFERMOS DE ALZHEIMER, CENTROS DE DÍA DE DISCAPACITADOS PSÍQUICOS, HOSPITALES Y EMPRESAS

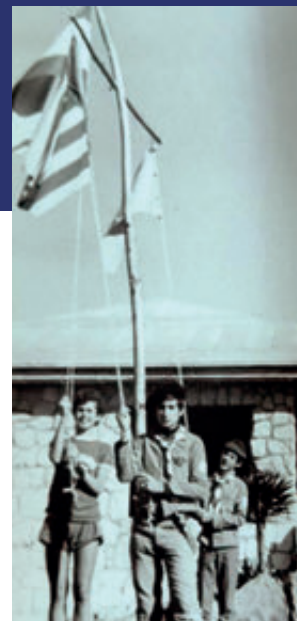

*30 años al servicio
de los escolares*

COCINA CENTRAL Y OFICINAS: C/. Gabriel Miró, 27 - Tel.: 96 652 01 50 - 03804 ALCOY

Orígenes del grupo

JOSÉ ANTONIO AGUILERA PALLARÉS

SdB 'Águila Negra'

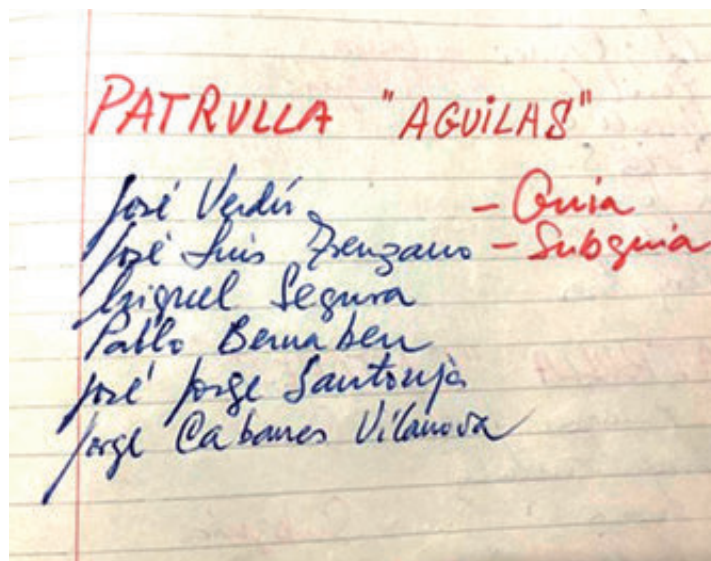
Para el curso escolar 1971-72 fue destinado al Colegio San Vicente Ferrer de Alcoi el salesiano José Miguel Burgui Ongay, sacerdote novel muy aficionado a la montaña y aire libre quien, en su estancia en Barcelona durante su período de estudios teológicos previos a su ordenación sacerdotal, había trabajado con grupos de Minyons Escoltes en Catalunya.

En poco tiempo supo ganarse a un pequeño grupo de alumnos del Colegio con los que inició actividades de excursionismo, tomando el nombre de Grupo Excursionista Pérez de Tudela, en honor al desaparecido, y entonces en auge, gran

montañero.

Yo me encontraba en Alcoi desde un año antes, realizando el llamado Tirocinio Práctico, entre nosotros "el trienio", previo a los estudios teológicos y la ordenación sacerdotal. En varias ocasiones tuve la ocasión de unirme al grupo fundado por Burgui y recorrer todos los rincones de Mariola, desde la "Fuente de los Patos" al Montcabrer, los Pozos de la nieve, La Font Roja, El Benicadell, Puig Campana y otros lugares.

En el verano del 72 también se organizó una actividad de tipo social, que se llamó "Vacaciones 30", en la que los miembros del Pérez de Tudela, junto con algunos más mayores de los últimos cursos de Bachillerato a los que Burgui había dado clase, acompañaron como jóvenes monitores a un grupo de 30 niños de escasos recursos económicos, en su mayoría del Barrio de Batoy, haciendo un campamento en la finca Santa Ana

de Albaida. Allí se puso en práctica el “sistema de patrullas” típico del escultismo. Estuvimos los salesianos Miguel Burgui, Pablo Otazu y yo, en la animación de aquella bonita actividad.

Al finalizar aquel curso escolar, el salesiano Miguel Burgui fue destinado al colegio de Cartagena. El grupo excursionista vivió un momento difícil. Antes de marchar me entregó las pocas cosas que tenía del grupo, entre ellas el banderín con el dibujo que él mismo creó: Un escudo de orla roja con la leyenda “Grupo Excursionista Pérez de Tudela – ALCOY” y en el interior una montaña blanca y negra y un edelweiss. Y la frase que nunca he olvidado: “-A ti te lo encomiendo, no dejes que se muera”.

Cogí el testigo y, sin la experiencia que él tenía en el campo del excursionismo, comencé a hacer lo que pude. No me resultó fácil. Mi carácter y forma de ser para nada se parecía a la del carismático Burgui. Aquellos chavales lo añoraban, y yo lo comprendía pero cada uno es como es y hace lo que puede. Poco a poco las actividades se reiniciaron y yo, sabiendo que sólo me restaba un año de estar en Alcoi, pensé que no se debería repetir la historia, que había que consolidar el grupo dándole una estructura que no dependiera de una persona, para lo cual aproveché una salida del grupo a la casita de la familia Segura-Peidro, en el camino del Preventori, ya que Miguel hijo era uno de los componentes de ese grupo desde el principio.

No recuerdo la fecha exacta. Pudo ser cercana a la Navidad, porque hacía frío. Por la noche, reunidos a la luz del lumigás en la cochera -la casa no estaba terminada- dialogamos sobre el futuro del grupo. Yo había tenido la experiencia del escultismo, entre mis 11 y 14 años y les hice la propuesta de convertirnos en un grupo scout, ya que en Alcoi existía otro, el Nyeri en la cercana parroquia de San Mauro y podrían echar una mano. La idea se aceptó. Teníamos un librito de la Colección Ardilla sobre Baden Powell y comenzamos a dialogar sobre qué nombre le poníamos

al grupo. Leyendo pasajes de la historia del Jefe Mundial topamos con el primer campamento que realizó como experiencia en la isla de BROWN-SEA. De aquella experiencia nació el Escultismo. Nos gustó el nombre. Además la circunstancia se parecía: era el inicio de un grupo scout.

Aquella noche, en la cochera de la casita de Miguel Segura nació el GRUPO SCOUT BROWNSEA.

Pepito Verdú, Miguel Segura, Pablo Bernabéu, José Luis Trenzano, Jorge Santonja... (creo que me dejó a alguno) fueron los verdaderos fundadores del Grupo Scout, los primeros Guías de Patrulla, el alma del Pérez de Tudela que dio a luz al G.S. Brownsea. La flor de nieve del escudo se transformó en Flor de Lys.

Como anécdota que tampoco he olvidado: En pleno silencio deliberativo, con un estruendo enorme, la persiana metálica de la cochera se abrió. El susto fue de antología. Miguel Segura (padre) apareció en el umbral, riendo a carcajadas, nos traía algunas cosas -dulces, creo- para hacernos la noche agradable.

Se hizo propaganda en el Colegio, se nos adjudicaron dos aulas del último piso del edificio antiguo que habían quedado vacías al construir el nuevo pabellón,” se montaron los rincones de patrulla, el cubil para lobatos y el grupo fue creciendo de forma insospechada. Se contó con la inestimable labor de Paquito Seguí -AKELA-, de Canario, que pronto tuvo que dejarnos trasladada su familia, de mi compañero, hermano salesiano y amigo Pepe Gómez...

En verano se hicieron los primeros campamentos: con la Tropa, de la mano del Grupo Nyeri, en el inolvidable paraje de Montgarri, en el Valle de Arán. Los lobatos en el Mas del Fondo, carretera de Ibi.

Con el cercano inicio del curso 73-74 se terminó mi estancia en Alcoi y tocó despedirse. José Joaquín Gómez -Pepito- cogió el testigo y el G.S. Brownsea siguió vivo y creciendo.

Y sea por muchos años.

El nombre del grupo scout Brownsea es sinónimo de campamento. Fue en una isla del sur de Inglaterra, denominada Brownsea, donde Baden Powell realizó su primera experiencia campamental. Era el mes de agosto de 1907. Veinticuatro chicos pusieron en práctica el libro «Escultismo para muchachos». Organizados en cuatro patrullas, -lobos, toros, cuervos y vencejos-, durante nueve días practicaron juegos de observación, trabajo con la madera, cocina campera, técnicas de supervivencia, ambiente de respeto y convivencia. Sus fuegos de campamento fueron llamas de alegría bajo un cielo tachonado de estrellas. Nació el primer campamento scout.

Hacia 1850, -sesenta años antes que Baden Powell iniciara esta experiencia-, don Bosco ya llevaba a sus muchachos a recorrer, durante quince días, las estribaciones de los Alpes. El santo de los jóvenes denominó a aquella experiencia de encuentro con la naturaleza y con los campesinos del Monferrato: «Paseos de Otoño». Fue pionero. Ensanchó los límites del pequeño patio del Oratorio salesiano de Valdocco.

El grupo scout Brownsea ha crecido sustentado por dos grandes intuiciones educativas de aire libre. Tal vez por ello, los valores del campamento se hallan injertados en su tronco y en sus ramas desde sus orígenes.

El primer campamento: un camino hacia el futuro

Todo campamento recoge las experiencias vividas a lo largo del año anterior para proyectarlas hacia el futuro. Y eso fue lo que significó aquel primer campamento de lobatos: lanzar hacia el futuro la vida de nuestro grupo scout. Con él comenzó a dibujarse un horizonte que cada año se haría más amplio. Casi cincuenta años después de aquella primera experiencia, el grupo scout Brownsea sigue diseñando el futuro.

Tiempo de preparación

El primer campamento de Lobatos tuvo lugar en la serranía de Cuenca; paisaje poblado de extensas dehesas de pinares y encinas; montañas que ascienden hacia lo alto aupadas sobre enormes serrijones.

En 1973 había tenido lugar una primera experiencia en el Más del Fondo (Alcoi). Allí concurrieron los Lobatos junto a otros grupos scouts de Alcoi. Fue tiempo de aprendizaje.

EL PRIMER CAMPAMENTO

Un camino abierto por los Lobatos

Durante los meses de invierno de 1974, los Lobatos prepararon su primer campamento con marchas por la Serra de Mariola, el Carrascal, la Font Roja, el Menejador, el Montcabrer y diversos parajes cercanos a nuestra ciudad. A continuación, las acampadas de fin de semana les ayudaron a madurar y a ejercitarse en nuevas habilidades: montar y desmontar tiendas, afianzar las piquetas, excavar regueros para evitar inundaciones, improvisar mochileros, cocinar, cambiar las «camisas» de los camping-gas... Destrezas que les enseñaron a ser autónomos, convivir, cohesionar la vida de patrulla, compartir y respetar la naturaleza.

El lugar y el paisaje

Aquel primer campamento de Lobatos se ubicó en el término municipal de Portilla de la Sierra: pequeña población de apenas ochenta habitantes. Campos de trigo y cebada rodeaban las rústicas casas de su diminuto casco urbano. Un poco más allá, extensas dehesas de pinos y encinas: el corazón de la Serranía de Cuenca.

Si fue una experiencia nueva para nosotros, lo fue también para los habitantes de aquella aldea. Los más viejos del lugar todavía recuerdan a aquel grupo de niños que decidieron habitar por unos días en sus montañas.

El lugar elegido se hallaba a unos cinco kilómetros del pueblo. El paraje se denomina aún hoy: «La fuente de Cabeza Gorda». Un manantial de agua abundante descendía llenando distintos abrevaderos, hasta rebosar y desembocar en el pequeño arroyo del valle. Los lobatos plantaron sus tiendas en círculo, a la sombra de centenarias carrascas. La plaza de banderas se habilitó en un claro de la dehesa.

Las personas

Los cincuenta Lobatos no estaba solos. Paquito Seguí (Akela) dirigía el campamento; una dirección que era: cercanía personal, esfuerzo constante, educación y un esmerado cuidado integral de los pequeños. José Jorge Santonja (Bagheera), Miguel Segura (Baloo) y Luis Agulló (Kaa) le ayudaban en las tareas diarias.

Unos metros más arriba del manantial se estableció la cocina. Radicaba en un antiguo refugio de pastores levantado con piedras desnudas y provisto de un hogar con chimenea. Adela Alberó, Victoria y Mª Amparo Gómez laboraban con denuevo durante toda la jornada para tener a punto desayunos, almuerzos, comidas y cenas. Su tarea no se agotaba con la alimentación. Estaban atentas al cuidado de los lobatos.

La intendencia corría a cargo de los salesianos José Antonio Aguilera y Pepe Gómez. Los suministros llegaban a diario en la furgoneta del col-

mado «Casa Perea», que ascendía renqueante por un estrecho camino forestal.

Marchas y excursiones

Los lobatos realizaban cada mañana juegos de observación para conocer el entorno natural y desarrollar su capacidad de investigación: pinos albar y resineros, antiguos apriscos, fuentes y manantiales, mariposas e insectos, hierbas aromáticas... La dehesa les desveló poco a poco todos sus encantos y secretos.

Una de las excursiones más significativas les llevó a la Ciudad Encantada. Ante sus asombrados ojos apareció un desconocido paisaje. Porque, en esta peculiar ciudad, la piedra ha tomado forma de rostros humanos ciclópeos y animales gigantescos: el toro alto, la cara del hombre, el oso, la foca, el mar de piedra...

Mención especial merece también la visita a Las Majadas; diminuta población enclavada en lo alto de la Sierra. En ella, los lobatos debían solicitar un plato de comida como recompensa por ➡

➡ trabajos realizados. Durante toda la mañana se creó una estrecha simbiosis entre los vecinos, los lobatos y los scouts. Los platos de comida tradicional, ofrecidos por aquellas familias campesinas, superaron con creces los pequeños trabajos realizados.

Tormenta y hospitalidad

Una tarde, sin saber cómo, el cielo se cubrió de negras nubes. El viento de tormenta agitaba con furia las ramas de los árboles. Se escuchaban truenos a lo lejos. Cuando los lobatos ya descendían por el camino forestal hacia el pueblo, llegaron dos tractores. Los dirigía el alcalde del pueblo. Pendientes de los niños que albergaba el campamento, se disponían a recatarlos y conducirlos a lugar seguro.

El alcalde, Julián Palacios, abrió de par en par las puertas del pequeño ayuntamiento. Varias familias se acercaron para acoger en sus casas a los pequeños lobatos.

Durante el tránsito de la tormenta, que duró toda la noche, lobatos y miembros del campamento durmieron bajo el techo de la casa consistorial, arropados por el afecto sencillo de los lugareños. Los lobatos ya formaban parte de su paisaje humano.

Día de los padres

Un notable número de padres y madres se desplazó desde Alcoi. Llegaron a mitad de mañana. Los lobatos, con gestos programados, les dieron la bienvenida y les mostraron cómo era la vida en el campamento. Los pequeños conocían perfectamente el lugar y todos sus alrededores. Los lobatos fueron guías y mentores de padres y madres. A pesar de sus cortos años, ya gozaban de autonomía para dirigir a sus familias y mostrarles todo lo que habían aprendido.

Junto con las familias llegaron los salesianos Miguel Burgui y José Martínez Fluixá. Presidieron la eucaristía; momento de acción de gracias a Dios. El menú de la comida consistió en un aperitivo de productos tradicionales y dos paellas de considerable tamaño. A su conclusión, lobatos y familias intervinieron en la sobremesa; reflejo de los fuegos de campamento que amenizaban las noches.

El ángel y el burro

Durante todo el campamento nos acompañó un ángel de la guarda discreto y callado; amable y atento a prevenir cualquier imprevisto. Tenía nombre propio: Eustaquio. Este buen hombre había trabajado largos años en la extracción de la resina de los pinos. Conocía cada pino y cada recoveco de la dehesa. Por la mañana se acercaba atento y cordial. Preguntaba si había algún problema, orientaba, proponía... y, aunque se perdía por el sendero del bosque y no se le volvía a ver, todos sabíamos que estaba cerca, velando en silencio el desarrollo de las actividades.

El medio de transporte del que disponía el campamento era un burro prestado por un vecino del pueblo. El manso animal no tenía nombre. Los burros de aquellos años eran simples animales para mitigar el esfuerzo del duro trabajo rural. Enjaezado con su albarda y su serón, bajaba todas las noches al pueblo con las tres chicas de cocina para que descansaran en casa de la señora Juana. Con las primeras luces del día, ascendía el jumento al campamento portando en su serón los alimentos necesarios para la jornada. Durante el día descansaba a la sombra mordisqueando hierba.

Epílogo

El campamento concluyó. Los lobatos se despidieron de aquel paraje que había sido su casa durante quince días. Descendieron de la sierra por el camino forestal. Una brisa de nostalgia acompañaba cada paso. Los habitantes del pequeño pueblo salieron a despedirles. Concluía el primer campamento de lobatos. Comenzaba el futuro.

.....

Quien escribe este relato ha regresado varias veces a aquel lugar. En una de ellas, ese ángel de la guarda llamado Eustaquio, ya muy anciano, me dijo: «Cuando subo a la dehesa, me parece escucharlos. Es como si ellos todavía estuvieran jugando entre los pinos y las carrascas; es como si nunca hubieran marchado».

«La fuente de Cabeza Gorda» dejó hace años de manar. Los hielos del invierno y el sol del verano agrietaron y malograrón los abrevaderos por donde descendía el agua. La techumbre del refugio de pastores, cansada de soportar soledades, se vino abajo. El pueblo apenas si cuenta ahora con una docena de habitantes.

En el paraje del campamento tan sólo se escucha un silencio denso poblado por pinos vetustos y carrascas centenarias. Pero, creedme si os digo que, de tanto en tanto, me parece escuchar unos latidos profundos que llegan desde muy lejos. Tal vez sea el palpitar de aquellos lobatos del ayer que, aunque son los hombres del hoy, nunca abandonaron del todo el lugar de su primer campamento.

TEMPS DE CLAN:

El somni d'educar i la gran aventura de créixer

NATXO CARBONELL GARCIA

Cap de Clan de 1986 a 1999

El Brownsea, almenys durant els seus primers trenta anys, que és el període que he conegut en primera persona, ha estat sempre en moviment.

Partint d'uns inicis molt lligats a la tradició escolta, però amb una evolució constant i lliure, el grup no va parar de reflexionar sobre quines eren les seues senyes d'identitat sense perdre les essències principals: «Deixar el món un poc millor de com te l'has trobat» Baden-Powell fundador del moviment escolta en el món i «Sense confiança ni amor, no pot haver-hi una bona educació» Sant Joan Bosco. Fundador dels Salesians.

Aquestes han sigut les dues claus que han fet del Brownsea un grup que roman i evoluciona. Fer pel món, per la natura, des de la confiança i amb els joves.

Allà per l'any 1987 el Grup s'enfrontava als reptes del moment. Aquests eren, per una banda, la necessitat d'adaptar-se a la incipient normativa sobre activitats de temps lliure i campaments i per altra la permanent formació dels qui en aquell moment eren monitors, anomenats scouters. És curiós observar com alguna de la terminologia que utilitzem segueix sent l'original en anglès.

De la mà molt especialment de Dani Martínez, Vicent Jordi en els inicis i molt especialment de Toni Belda, mestre, ens vam plantejar l'elaboració del Projecte Educatiu. En aquell moment, Jaume Jordi Morales, cap de la manada (Abella), Toni Albert, cap de Tropa, Jose Llorens en Esculta i jo mateix al capdavant del Clan junt amb els i les scouters, vam treballar de valent per ajuntar la tradició i l'evolució en un document, el Projecte Educatiu de Grup. Hem de saber que la major part dels monitors o bé eren estudiants o feien feina en àmbits molt allunyats de l'educació de xiquets i joves. Però l'esforç conjunt d'arribar a acords va aconseguir en uns mesos tindre resultats. Aquells acords van perdurar durant moltíssim temps. L'any 1999 va haver-hi una revisió a Penàguila, i s'han quedat com a part essencial del caràcter del grup o de les activitats que enca-

ra es desenvolupen. Desconec si el projecte s'ha revisat des d'aleshores.

En aquells anys, recorde un grup amb bona salut, molts monitors, scouters, un equip de pares i mares compromesos, i un gran nombre de xiquets i joves. Moltíssima activitat cada cap de setmana, reunions, eixides, acampades, cursos, reunions i tot el que suposa la preparació d'aquestes. Eren temps on si eres del Brownsea, ho senties a cada minut. Segurament no exagere quan dic que l'activitat del grup estava al nivell dels estudis en molts casos.

Després del meu pas per les seccions de més menuts vaig tindre la sort d'incorporar-me al Clan ➡

➡ com a scouters i en uns mesos com a Cap de secció. Aquella arribada va coincidir amb els meus estudis de magisteri i en l'elaboració de l'esmentat projecte educatiu.

Amb la idea de dotar de sentit a la secció i afermar-la com a etapa necessària, ja que fins aquell moment el Clan apareixia i desapareixia segons les necessitats de monitors del grup o altres raons. Una última etapa per a la formació i per a la vivència dels i de les joves amb els seus iguals. Amb el meu equip vam poder dissenyar un itinerari de projectes per al Clan presidit pel lema «Descobrir per a transformar». Els objectius de l'itinerari eren proporcionar experiències vitals, sempre dins dels dos pilars bàsics: natura i confiança, en el període de 16 a 18 anys.

Així va nàixer una estructura de projectes que al llarg del primer any es centraven en cohesionar el grup i atorgar-li instint de servei. Parle de tres projectes: el Projecte Arbre, (què som i què volem ser), el Projecte d'Ideals, (quin és el sentit de pertànyer al grup), i el Projecte d'Actuació, (campament, desert, activitats per a altres seccions: foc de campament, muntatge d'instal·lacions, etc.)

El segon any s'inicia amb una empresa conjunta il·lusonant; el SOMNI. Continua amb el Projecte de Progressió Personal, on cada un decidia el que necessitava per al seu futur com a monitor o com a jove compromés amb altres projectes de servei al grup i a la societat. Aquest segon any, acabava amb el Projecte Nosaltres on els membres del Clan, s'acomiadaven de la seua formació

inicial i també de l'estada amb els seus iguals amb una Ruta muntanyenca llarga des del campament base del grup i una última experiència que anomenàvem LA GRAN AVENTURA. Activitat que consistia a tornar pels seus propis mitjans, des del lloc de campament fins a Alcoi. Una experiència que anys després els ròvers solen recordar amb emoció. A partir d'aquella tornada cada un prenien el camí que haguera decidit.

L'activitat anomenada el SOMNI, potser no s'ha acabat d'entendre mai del tot. La idea original és que fora una empresa solidària per a la qual el grup de ròvers haguera d'esforçar-se aconseguint mitjans per a poder-lo realitzar. En aquells anys huitanta no estava tan desenvolupada ni es coneixia l'existència de tantes ONG i les accions que des del grup es proposaven eren d'àmbit local. Tampoc era senzill que totes les famílies dels ròvers pogueren afrontar econòmicament un «campament d'hivern» a més del d'estiu, ni era tan senzill com ara viatjar lluny i molt menys fer-ho de manera econòmica i gestionada pels mateixos joves. És per aquestes raons i altres, que el primer Somni va ser un Campament d'hivern en Andorra el 1988. Una activitat oberta a altres scoutsers d'altres seccions que van ajudar a la preparació i la realització així com a participar dels objectius incipients del projecte.

Vam viatjar fins al Principat d'Andorra en cotxes particulars sense usar autopista i amb tot organitzat. Es va pernoctar a un alberg en Canillo, es va esquiar, la majoria ho feren per primera vegada i es va realitzar una excursió hivernal. A més de vetlades, coincidint amb la nit de Cap d'Any, i altres activitats de lleure més clàssiques com jocs, assemblees, etc.

D'alguna manera aquell primer somni que anomenarem Somni Blanc va condicionar els que vindrien darrere i es va convertir en un campament d'hivern estable. El segon somni anomenat «Si es vol, Espot» es va fer en Pasqua de 1991 en les instal·lacions de l'Estació de SuperEspot i en el parc nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici amb característiques molt semblants a l'anterior. Aquesta vegada es va viatjar amb furgonetes de 9 places que li va donar un sabor distint. En aquell somni ja només van participar els ròvers i scoutsers de la secció. El 1992 i coincidint amb l'any olímpic, la qual cosa va donar un caràcter especial, es va realitzar el Somni, a dos llocs, Barcelona i l'estació d'esquí de SuperEspot, realitzant-se activitats de muntanya i també activitats culturals en la ciutat comtal. El Somni es va anomenar Barnaespot.

No va ser fins al 1995 que es va dur a terme el quart dels somnis, anomenat de manera poètica «Valls d'Ensomni», ja que va recórrer les valls de Canfranc, Roncal, Belagoa i Ansó. Fet durant el pont de desembre va estar el somni de la consolidació.

L'any següent, 1996, un grup nombrós de

ròvers dugueren a terme en Navarra una edició amb un lema graciós «Roncal i Somniar». Lògic, ja que aquest Somni es va fer a les valls de Roncal i Belagoa on també es van desenvolupar activitats hivernals en la muntanya. Una ruta per la Selva d'Irati, esquí en l'estació francesa de la Pierre de Sant Martin i el Cap d'Any es va passar a Saragossa.

El 1997, l'últim dels campaments d'hivern en els que vaig participar va ser a Panticosa. Amb esquí en l'estació del mateix nom i una idíl·lica i sensacional pujada als Ibons Blaus travessant per damunt de la superfície congelada de l'enorme Ibon de Bachimaña.

Posteriorment van seguir fent-se "Somnis". El premi de superació als ròvers de les successives edats, això sí, no sempre se celebraven a l'hivern, també a l'esti. Segons les meues fonts foren al 2007 al País Basc, el 2008 a Astúries, 2011 a Granada, 2013 al Pirineu català, 2015 de nou a Astúries i 2019 també al País Basc. Seguirem!

Somniar i desitjar que es faça realitat una empresa dona molta confiança. Tindre il·lusions comunes cohesiona. Si hi ha cohesió i objectius comuns es poden seguir donant passes cap als altres i transmetre l'esperit grupal, el respecte a la natura, el gaudi responsable i sostenible o la solidaritat i l'ajut. Siga dins del grup com a monitor o monitora o fora del grup en empreses solidàries, que sempre en major o menor mesura han estat al calendari d'activitats del Clan del Brownsea.

L'altra activitat que s'incorporà a l'itinerari ròver i que he esmentat més amunt significava una darrera oportunitat d'estar junts abans d'incorporar-se a una altra secció com a monitor o seguir el seu propi camí en altres projectes de servei. LA GRAN AVENTURA.

Aquesta activitat es feia coincidir amb els últims tres o quatre dies del campament d'estiu i consistia en tornar a Alcoi des del lloc de campament.

Durant les tres primeres edicions, que partiren des de Bunyol en l'any 1987, Cazorla en el 89 i Yeste en el 91, el desplaçament es va fer per parelles en autoestop. Cada matí els ròvers rebien instruccions amb el punt de reunió de la vesprada i una assignació econòmica molt justa per a dinar i passar el dia. En aquella època sense mòbils, sense internet i sense GPS, les jornades eren emocionants, tant per als ròvers com més encara per als scouters que els esperàvem en el punt de trobada. Aquells dies farcits de responsabilitat i completats amb vetllades i activitats vespertines eren dies de goig. Dies que no

s'obliden.

A partir de l'any 92 en Espanya les coses es veien d'altra manera per un succés criminal molt famós i airejat pels mitjans de comunicació, per tant es va decidir deixar l'autoestop i continuar l'activitat amb transport públic. Els ròvers rebien instruccions als matins i havien d'arribar a unes hores determinades a les estacions corresponents per tal d'agafar un o més transports que els portaren al punt de reunió vespertina. Aquesta circumstància no va restar emoció i vivències des dels campaments de Lebrancón 93, Vall de Pineta 96, Duruelo de la Sierra 97, i Peñas-cosa 98.

I ací acabe aquesta breu visita a l'origen del campament d'hivern i de la Gran Aventura, la qual no havia fet més que començar i els joves ròvers ho sabien només albirar les primeres cases d'Alcoi.

Meravellosos anys. Gràcies als companys i companyes scouters que ho van fer possible i a totes i tots els joves ròvers que ens van atorgar la seua confiança.

Gent del Brownsea, voleu alt i no pareu de créixer. I recordeu aquell petit llac blau que només coneixen aquells que estan al meu Clan... i sempre: A servir!

Memòries des

JOAN BORJA I SANZ "JUJU"

La condició humana —ja se sap— és feta de memòries. Perquè, ben mirat, no som sinó això: la memòria de la vida que hem viscut. Un cos més o menys esplendorós o estrofet; el prodigi del llenguatge; el tresor dels records que conservem; i —si es vol— una garba d'esperances. Però memòria: memòria de vida, essencialment. Segurament per això mai no han deixat d'intrigar-me les causes i els atzars que van forjant els camins de la memòria. Vull dir: com és que recordem amb una especial intensitat uns determinats instants del passat i, en canvi, unes altres se'ns dissolten irremissiblement al pou de l'oblit? Com és que opera el filtre de mitificació de la recordança? Per quines raons o quins capricis del destí un moment puntual de la infantesa queda preservat, indemne, en la nostra consciència al llarg d'anys i més anys, i els altres se'ns esborren per sempre?

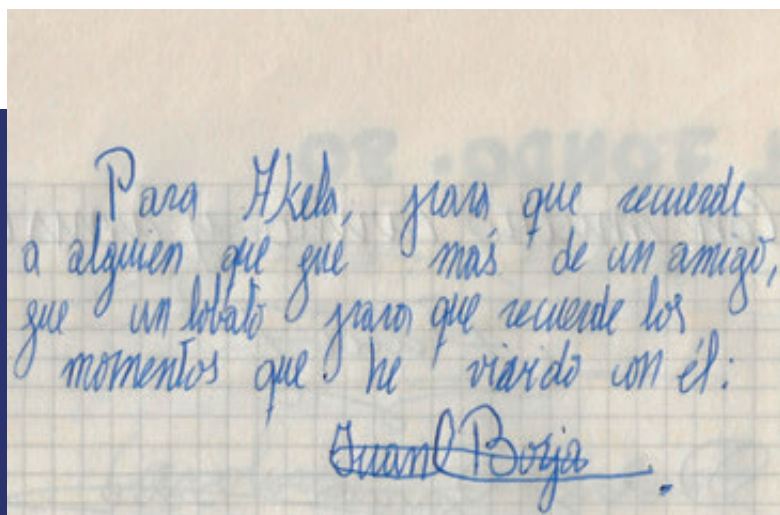
La qüestió ve al cas perquè, cada cert temps, em tornen inopinadament al present unes imatges molt determinades de l'infant que un dia vaig ser. Les revisc sovint, aquestes imatges, com si foren la seqüència d'una pel·lícula en blanc i negre visionada ara mateix. Corresponen a un instant re-

mot i somnolent en què, a primeríssima hora de la matinada e— ncara nit fosca,— accedia amb ma tia Juju (Juana Sanz Cabrera, la germana més menuda de ma mare) a l'autobús de la mítica línia La Alcoyana. Devia ser a l'estiu de l'any 1977. Jo a penes tenia nou anys, per tant. I ma tia em portava de la maneta cap a l'aventura d'uns dies amb ella, sense els pares, ni la iaia, ni els germans.

Com són les coses: amb els records passa com amb les cireres e— els besos dels enamorats:— que una imatge invita a la següent, i la següent a l'altra, i a l'altra, i a l'altra, i és difícil parar... L'escena en què puge a l'autobús de L'Alcoyana, a la matinada, amb ma tia, encara de nit, em fa recordar que, per aquell temps, la criatura que jo era tenia una salut fràgil, precària, preocupant. Discutible: molt discutida. Viví greument condicionat pel problema de l'al·lèrgia i els seus tractaments. En forma d'erupció cutània e— , encara pitjor, de bronquitis,— el meu cosset d'infant, fins a aquell moment, es veu que reaccionava malament a la ingesta de qualsevol producte que continguera ou, plàtan o xocolata (i els seus derivats). I responia encara d'una forma més virulenta —fins al punt de posar-me contra les cordes de l'asfíxia— a la inhalació del pol·len de la flor de l'ametller.

Contra aquest problema de salut, un metge especialista de València e— I doctor Emilio López Botet— m'havia pautat un tractament que consis-

d'Altea

tia, essencialment, a injectar-me regularment un extracte d'aquelles substàncies tòxiques davant de les quals el meu organisme reaccionava tan nocivament, a fi i efecte que poc a poc el meu sistema immunològic s'hi anara acostumant i les començara a tolerar. Així, primer m'inoculaven diàriament una dosi molt reduïda d'aquelles substàncies per a mi verinoses; després, tres injeccions a la setmana, però amb doble dosi; a continuació, una única injecció setmanal, però sempre amb ració doble. Tot seguit, la punxada infernal m'arribava cada quinze dies, amb una xeringa de proporcions temibles. I, per fi, passats els anys, el tractament va acabar amb una única injecció al mes, com un burro de gran.

Aquelles punxades prescrites per l'al·lèrgic, expressament preparades en un laboratori que el mateix metge tenia muntat a la consulta, supose que van ser un veritable suplici per a la criatura que jo era. No solament per la regular, traumàtica i dolorosa perforació de la pell — i havia dies que fugia de casa, bancals a través, quan presentia que arribava el sis-cents del practicant que venia a punxar-me! — sinó perquè em produïen allò que se'n deia la reacció. I és que, òbviamment, la inoculació d'aquells al·lèrgogens en altes dosis, comportava una resposta inevitable del meu

organisme en forma de malestar general, febra, cruïment i, molt especialment, inflamació i dolor a les galtes del cul.

Perfectament recorde, quaranta-i-tants anys després d'aquell dia del viatge amb autobús des d'Altea fins a Alcoi, que la vespra m'havien posat una d'aquelles horribles injeccions del tractament contra l'al·lèrgia. I que, quan ma tia Juju i jo vam arribar per fi a Alcoi, encara de bon matí — amb tota la somnolència del món als ulls, — baixant de l'autobús me'n va passar una com un cove. Amb una motxilla més gran que jo penjant dels muscles, quan em disposava a baixar la breu escaleta de l'autobús, mig endormiscat com anava hi vaig entropessar i hi vaig caure. I vaig anar davallant l'escala d'aquell autobús literalment a culades, fins a l'asfalt: «Pum. Pum. Pum. Pum. Pum.» Cada escaló, una culada amb la motxilla xorrant...

— Però xico! se 'm reia ma tia, amorosament. I jo no sabia si plorar o riure, amb el culet adoloridíssim pels cops sobre la injecció.

Sovint m'he preguntat què deu haver fet que aquesta accidentada imatge se m'haja quedat gravada en la memòria entre els records indultats de la meua infantesa. I ara que es compleixen 50 anys del Grup Scout Brownsea, d'Alcoi, n'he trobat una possible resposta. I és que aquell viatge

Euroquímica

Protective Coatings & Industrial Paints

ELENA ANGULO AZNAR
Asesor Técnico
Zona Levante
Móvil 686026109

ENRIQUE J. LLACER LINARES
Asesor Técnico
Zona Levante y Albacete
Móvil 630936146

➡ amb autobús des d'Altea a Alcoi va ser el de l'inici d'una descoberta meravellosa: la de les il·lusions palpitants que, com a criatura tendríssima, vaig tindre l'oportunitat de sentir davant l'expectativa del primer campament scout. Fet i fet, ma tia i jo havíem fet aquell viatge a— mb les respectives motxilles— perquè ens dirigíem al campament que el Grup Brownsea havia organitzat, aquell estiu de 1977, al mas del Fondo d'Ibi. I aquell campament i— els que el seguien— van resultar ser un regal de la vida, en què vaig descobrir noves amistats, noves experiències, noves paraules, noves maneres d'entendre la vida i noves actituds a l'hora d'encarar el món.

Aquell dia —vull dir amb açò— va ser el primer de molts altres dies especialment feliços a l'estiu de la meua infantesa: dies en què les hores eren fetes de coneixences, jocs, guitarres, cançons, somriures, innocències, focs de campament, nits estrellades, plats i gots de metall, excursions fantàstiques, cantimplores, bivacs, panyoletes, tendes de campanya, sacs de dormir; aprenentatges increïbles, promeses benintencionades i bones accions.

—Juju, Juju, Juju! —vaig cridar a ma tia el primer dia del campament. I tot van ser rialles. Perquè allí a Alcoi es veu que tot el món li deia Juana i no Juju, a ma tia. Tanta gràcia degué fer, aquell hipocòrístic afectiu i familiar amb què sempre hem anomenat ma tia a casa, que des d'aquell mateix moment Juju va passar a ser el nom amb què em van conèixer a mi mateix.

Encara ara, tants anys després, trobe de tant en tant gent per a la qual Juju soc jo, i no ma tia. De vegades, fins i tot, enel moment més impen-sat puc sentir una veu que em crida així: «Juju.» I se'm desferma l'evocació d'un temps en què, després de mi, una bona colla de xiquets d'Altea també va formar part del Grup Brownsea i va participar en acampades i campaments: un temps en què els scouts venien cada estiu a Altea, i es quedaven a dormir a casa dels meus pares, i compartien instants de felicitat juvenívola en les nits joioses, festives i tèbies, a la vora de la mar.

Més encara: cada volta que dic «Juju», ni que siga parlant amb ma tia Juana, tornen a mi l'olor dels pins, el tacte aspre de la corda de pita, el fred a la pell per l'aigua d'aquell riu de muntanya

on ens banyàvem a Pañalcón, aquella satisfacció del dia que per fi es va revelar que jo havia estat el «Zorro» de no sé quin campament, les cançons que cantàvem mentre recorriem mig Europa amb autobús o les rialles espontàniament compartides al voltant d'un foc de campament. I torna a mi el record accidentat d'aquell dia en què tot va començar, a culades, pels escalons d'un autobús de La Alcoyana: amb la son als ulls i l'esperit farcit d'innocència i il·lusió.

Hi ha qui diu que la infantesa no és una edat, sinó una actitud: una manera mirar i sentir les coses; una forma d'encarar el món. I hi ha qui sosté, per això mateix, que el paradís de la infantesa mai no és un paradís perdut, sinó un paradís guanyat que viu sempiternament en nosaltres: en el caràcter que forgem, en l'actitud que prenem, en la memòria que som. Potser és veritat això. I de la mateixa manera que, per fortuna, aquell tractament dolorós contra l'al·lèrgia es va mostrar del tot eficient i ja mai més no vaig tenir problemes amb l'ou, el plàtan, el xocolata i la flor d'ametler —de la mateixa manera que aquell tractament em va resoldre feliçment les disfuncions materials de l'organisme—, l'experiència d'aquells campaments de la infantesa entenc que va ser igualment benèfica i determinant en les instàncies de l'ànima i l'esperit: en l'aprenentatge de valors com l'amor a la natura i el respecte al medi ambient; la responsabilitat i el treball en equip; la planificació, l'esforç i la perseverança; la lleialtat i la confiança; la curiositat, l'afany de llibertat i l'esperit d'aventura; l'amor a les paraules; la solidaritat, l'amistat i la germanor; la insubornable propensió a l'alegria...

Sí. Encara ara algú, de tant en tant, em diu «Juju». I torna a mi, com un glop de vent, la memòria d'un temps feliç viscut al si del Grup Scout Brownsea d'Alcoi. I em sent privilegiat per un tresor de records dolços com cireres madures — com els besos dels enamorats— pel luxe d'una memòria compartida que encara ara continua forjant el present amb totes les il·lusions, tots els anhels i totes les esperances.

Moltes felicitats, per tant, en aquest cinquanta aniversari, als milers de Jujus que han passat pel Brownsea en tots aquests anys. I també i— sobretot— als Jujus que hi abraçaran la quimera de la felicitat en els anys que vindran.

50 anys davant els foguers

Cuina i subministrament són dos dels elements sense els quals seria impossible imaginar un campament de dues setmanes. Des dels primers campaments l'equip de cuina es va convertir en un element crucial a l'hora d'organitzar una activitat com aquesta. Ara bé, si aquells cuiners dels campaments dels 70 i 80 (Montgarri, Biescas, Boabi, etc.) s'aproparen a les instal·lacions de cuina dels campaments més recents o feren una ullada als menús actuals, no sabrien avenir-se'n. Els equipaments han canviat a millor, no es poden comparar ni les èpoques, ni els pressupostos, però el mateix mèrit acumulen aquells intrèpids cuiners dels 70 i 80 i aquells àpats cuinats en condicions poc favorables que els actuals equips de cuina amb unes instal·lacions i instruments molt més dignes i còmodes.

Aquest article vol fer-se ressò de les opinions, sentiments i emocions de 8 persones que han passat pels foguers del Brownsea al llarg d'aquest mig segle d'existència i amb el seu esforç han alimentat de forma molt satisfactòria tot un exèrcit de xiquets, xiquetes, joves i adults. També vol ser un homenatge a totes les persones que han sacrificat part del seu temps lliure per a fer possible cada estiu el somni del campament.

CUINA EN EL BROWNSEA

Jordi Ponsoda (membre del Grup als 70 i 80, Kaa)

El temps compartit i viscut en el grup scout Brownsea ha deixat en la meua vida i en la de tants altres que conec, fondes petjades de bé. Aqueixes arrels no s'han assecat. A saber amb quina aigua es van regar! Molts anys, molts campaments, in comptables moments compartits.

Hui toca centrar-nos en un d'aquells en el qual entràrem de cap i eixírem amb banda i esment. Un nombrós equip de cuina amb components que es repetiren al llarg dels anys i d'altres que ho feren de manera esporàdica, però equip de cuiners al cap i a la fi. I és que realment no ho vam fer tan malament. Parlem dels anys 70.

Amb més enginy i amor que idoneïtat i preparació iniciem un temps de cuina campamental capaç, a dia d'avui, de continuar omplint-nos d'orgull.

Estar en cuina significava no parar, no tindre repòs; responsabilitat i compromís a parts iguals. Al mateix temps permetia estar sempre acompanyat amb permanents visites, unes de pas, unes altres de xarrada i convivència amb confidències, acudits, veritats, petits secrets... També amb fabuloses treves amb cançoners i guitarra.

Vam aprendre aviat, la necessitat obligava. Recorde que veníem amb receptes de casa que calia adaptar a espais, paraments, focs i fonamentalment a boques molt diverses.

Tot eixia bé?... Suppose que no tant, però jo no recorde per exemple, cap menjar cremat... Ja és molt no?

Tallar pollastre a sobra d'un tronc de fusta... partir lluç amb una ganiveteria, diguem limitada, fer lletilles a la llenya, fregir els ous de

sis en sis, desdejunar pa amb mantega i preparar "premi especial", pels centímetres que alçava la greixada, el puré de creïlla mereixeria esment a part, l'arròs sempre agraït, la reconfortant sopa amb trocets d'ou bullit...

Aquelles safates d'alumini llargues i profundes difícils de manejar en llavar-les. Igual amb les enormes paelles i l'oli que no es portava bé amb l'aigua freda. Cuinar a la llum d'uns fanalets i rebre els primers freds tant del matí com de la nit... Però tot ho fèiem contents de veritat, feliços.

La gratitud dels comensals venia amb la pregunta: podem repetir? Això era ja assegurança de qualitat (o de molta fam). Sé que amb el temps va evolucionar i va millorar notablement amb l'arribada dels pares, un equip molt ben preparat en una època que jo no vaig conèixer.

Escric tota aquesta memòria pausadament, sense gens de pressa. Els records venen rabents a la meua memòria. M'ajude amb algunes fotos antigues. Venen també els sentiments... crec que ploraria i riuria a parts iguals i tot per tants bons moments. Recorde també als qui ja no estan i van estar tan pròxims... Això fa mal en veritat.

Contaré una anècdota personal que va ocórrer pel gran avantatge que tenia per estar en cuina. Per aquell temps, en els primers anys de cuinar, començava a créixer un incipient bigot i quatre pèls més. No s'acostumava deixar créixer la barba com ara. L'aigua del riu era poc menys que de desglaç. Arrabassar-se amb ella, tan freda, era un suplici. Doncs sí, cada dos dies el meu procés de rasurat era amb aigua calenteta que bullia acuradament i per descomptat d'amagat. Privilegi de cuinar que hui he tingut a bé compartir amb tots. Després de tant temps, pense que és un encert això de "Scout un dia, scout per sempre". Molts anys d'inactivitat i hui, al llarg d'aquestes línies, ho he sentit clarament. No es deixa mai de pertànyer a la família Brownsea.

Els amics de cuina, extensible als qui vam tindre la gran sort de compartir campaments, són amics per sempre. Passen els anys i en el primer retrobament sembla que el temps no ha passat tan de pressa perquè la relació és pròxima, amigable i viva.

Gràcies Brownsea per tot i per tant.

ANÉCDOTAS DE UNA COCINERA NOVATA

Juana Plaza (a la cuina durant els 80)

Cuando en mayo de 1980 me dijo Vicent Jordi:

— "Juani, has de venirte en el mes de julio al Campamento Scouts de cocinera"....

— "Pero Vicent Jordi... si yo solo he cocinado para cinco y... no tengo ni idea de lo que hay que hacer.... Ni soy una cocinera fantástica."

— "Sí, has de venirte. Es fácil, confeccionas un menú, igual que el que haces en tu casa, multiplicando por 16 y te dan 80 personas."

Y así empezó mi pequeña historia de tres años de cocinera de

un campamento scout. La primera vez fue en el Valle de Pineta. Toda la noche en el autobús y cuando llegamos a las seis de la mañana hacía un frío terrible. Y comenzó la historia. Los scouts empezaron su montaje de tiendas, cocina tipo "indio", sujetando el hornillo con piedras, poniendo telas entre las ramas de los árboles para que no se movieran y apagaran la llama. Ah! Y no había ninguna silla plegable, ni de ninguna manera, para sentarme. Así que comía, o de pie, o dentro del coche del Sr. Agustín. A todo esto, a cada pisada en la hierba se hacía una piscinita.

Yo no sabía que existía una cosa que se llama aislante así que me acostaba dentro de mi saco que me habían dejado, tocando suelo y congelada. Y así dos días, durmiendo junto a la cremallera, hasta que alguien me dio un aislante y junto a Mari Carmen, que había venido con sus dos hijos pequeños dormíamos los cuatro pegaditos. Así empezó a ir la "cosa" mejor.

Recuerdo el día que tocó comer "arroz a la cubana". Había que hacer arroz para 80 personitas en un paellón grande y profundo. ¿Cómo se hace el arroz para que quede el centro cocido? Pues salió buenísimo. Gracias a la capacidad que Dios nos ha dado para pensar y reflexionar.

Otra cosa buena que me pasó fue la oportunidad de subir al lago Marboré. Yo pregunté si sería capaz de llegar. Y me dijeron que sí. Bueno...4 horas subiendo. Un paisaje precioso, unos riachuelos bajando por todos los sitios. Y el lago "helado". Hubo que picar para meter las cantimploras y poder beber. ¿Alguien me había dicho que se necesitaba cantimplora? Pues no. Y eso sí, bajamos en una hora. Y cuando llegué al campamento, cansadísima, ¡oh! sorpresa, tocaba tortilla de patatas, así que ¡hala! Huevos en marcha. Todas las mañanas iba con el Sr. Agustín a la compra al pueblo.

Al año siguiente, en Siles 1981, ya era veterana y me llevé silla, aislante y cantimplora. Ese campamento fueron "altres calces". Hacía calor, el río al lado, agua templada. Eso sí, allí estaban María Auxiliadora, San Juan Bosco, Mamá Margarita y toda la familia protegiéndonos del viento que hacía y cuidando de que las telas de Miguel Segura, que hacían de "paredes" de la cocina no tocaran las llamas. Y acabó mi trienio, en Riiza 1982. Muy diferente a los anteriores ya que cocinábamos dentro de una casa.

MARISA DE LA CRUZ.

(membre de l'Equip de Cuina als 80 i 90)

L'agost de 1986 va ser el meu primer campament, després de moltes nits sense dormir, no sabia com dir que no, i després d'un viatge en autocar ple de xiquets i scouts, arribàvem a la Vall de Pineta. Érem quatre mares amb molta voluntat i poca experiència, almenys jo. No teníem els menús preparats, els fèiem la nit d'abans per tal que l'endemà els encarregats del subministrament ens ho feren arribar al campament i clar, moltes vegades, el dinar al migdia hi arribava tard. El pa torrat al "microones solar", és a dir, torrades de pa a una safata d'alumini al sol.

També calia preparar el subministrament per a aquells que estaven de volant, un gran record que em va emocionar moltíssim va ser quan, al tornar del volant, ens varen dur una edelweiss (flor de neu) com agraïment pel nostre menjar, altres ens van dur maduixes silvestres. I així va ser com aquella tardor un grup de pares i mares decidírem formar "l'equip A" per a poder ajudar els scouts amb la seva llavor. Agustí Silvestre, Antonio Sirvent, Ismael i Pedro s'encarregaven del subministrament, furgonetes, intendència... Puri, Carmen i jo seríem les cuineres. I així arribà Bunyol, i després Navafria,

ara ja dúiem els menús prèviament fets, i molta compra-ajuda feta: garrafes d'oli, sacs de creïlles, melons, llet i productes de neteja omplien el camió del subministrament.

Recorde el fred de Navafria, a Toni Belda amb el termòmetre dient que estàvem a -2 °C. Recorde el sopar medieval i a tot el grup, també l'equip A vestits per a l'ocasió.

Hem viscut moltes aventures, algunes bones i altres no tant: la tempesta de Villanúa, sopant per torns a la cuina i dormint-hi perquè la nostra tenda estava inundada. La magnífica cuina de Yeste, la cuina i les dutxes eren de 5*!! El sortidor on els esquiroles baixaven a beure i el castell de Galve de Sorbe amb la interessant lluita-ambaixada medieval. Hem viscut moltes coses, amb xiquets i xiquetes, amb scouts, hem fet i perdut amics i amigues, i cada un d'ells ja forma part de nosaltres.

UNA MIRADA AL PASSAT

Carmen Orquín

(scouter als 80 i a l'equip de cuina als 90)

Els records del meu pas pel Brownsea, primer com Scouter de Manada i anys més tard com a membre de l'equip de pares, s'han gravat per sempre en mi. Si haguera de descriure la meua experiència com a CUINERA en el Grup amb poques paraules diria que va ser una de les millors experiències que he viscut.

D'aquella primera experiència ja han passat molts anys... van ser 8 campaments: Lebrancón-93, Hecho-94, Poveda-95, Pineta-96, Duruelo-97, Peñascosa-98, Gredos-99 i Carrascosa-00.

La primera vegada puc dir que vaig anar amb molta il·lusió i grans pors, no volia defraudar, volia que tot anara bé, però a mesura que van anar passant els anys vaig guanyar confiança i es va convertir en una tasca molt gratificant. Sabíeu la responsabilitat del nostre treball i l'agraïment per part de tots vosaltres era constant i sincer. Formàvem un Gran Equip, l'Equip A.

A nivell personal dia a dia vas descobrint el costat més humà de les persones que es responsabilitzen dels nostres fills, la seua sensibilitat i la seua dedicació i això bé mereix un suport, cuinar, que encara que suposa molta feina, paga la pena! Us ho puc assegurar. En els campaments existeix un ambient molt especial, es creen relacions intenses amb els xavals que et busquen en la cuina perquè els faces una besada o una simple abraçada en un moment de baixada. També s'estableixen relacions especials amb els scouts, que busquen la cuina com un espai de relaxament. I es construeixen llaços molt forts amb la resta de l'equip de cuina, on en els moments de tensió o de presses per arribar a tindre tot enllestit i que estiga bo... sempre hi ha algú que fa d'aqueixa dificultat uns somriures o un acudit, facilita el treball i arribes a tindre una gran complicitat que amb alguns arriba a ser una amistat per sempre.

CUINA.

Montse Serrano. (Equip de Cuina des de 2001 a 201...)

Si busquem al diccionari la paraula CUINA, la primera definició que trobem és:

1. f. Estança de la casa on es prepara el menjar.

Al nostre grup la Cuina és molt més i forma part del que anomenem Equip A, un grup de pares, mares i membres no actius del Grup que dediquen una estona del seu temps a donar suport al treball dels scouts i membres de les seccions.

Hi ha moments en la Ronda Solar en els quals és fonamental el treball de cuina, com en l'Acampada de Pas, el Concurs de Paelles

o el Precampament, però sense dubte l'activitat fonamental té lloc, igual que per a tot el Grup, en el CAMPAMENT.

La feina en el Campament és molt intensa des de setmanes abans d'eixir al destí.

– *Comencem estructurant els menús per als dies de campament i de rutes.*

– *Estudiem les quantitats necessàries per a la seua elaboració.*

– *Fem les comandes a comerços locals i de la zona de campament.*

– *Comprem tots els productes i preparem tots els estris de cuina necessaris que ens emportem de camí.*

I una vegada al lloc de campament, comença la vertadera tasca. El dia a dia en el campament és frenètic. S'inicia la jornada amb el desdijuni, quan acabem, comencem a preparar ja l'esmorzar i de seguida iniciem la preparació del dinar, seguim amb el berenar i el sopar i comencem de nou un altre dia.

Al Campament, com diu la definició, la Cuina és l'estança on preparem el menjar, però tenim la satisfacció de que siga també el lloc d'encontre de tots els membres de l'Equip A, així com dels scouts i xiquets, sobre tot quan tenen alguna necessitat, ja que podem dir que en Campament som també els substituïts dels pares i mares que han quedat a casa i ens han confiat els seus fills.

Però el més important és, i crec que coincidiran amb mi tots els que han tingut el privilegi d'estar en Cuina, el lligam que neix entre les persones que viuen un campament i que es manté en el temps fent que la relació siga sempre molt especial.

Bona caça!

TERE FERRER

(Equip de cuina des de 2002 a 201...)

Hola a todos. ¿Qué os voy a decir a los que os gusta la naturaleza?

Mi primer campamento, como novata total, allá por el 2002 y durante 13 años consecutivos, siempre fue como una más de las cocineras que habíamos.

Ver a todos esos niños, "mis niños", disfrutar en esos valles, ríos, naturaleza en sí, es realmente bonito.

Montar las instalaciones, tiendas, comedor, cocina etc... en aquel entorno, no tiene color, y yo era una más ellos.

Gracias a todos mis compañeros del "Equipo A" durante esos años y dar gracias de nuevo por dejarme ser una más del GRUPO SCOUT BROWNSEA.

Gracias, gracias por hacerme tan feliz. Bona Caça

TOÑI RUIZ

(a l'equip de cuina des de 2005)

Año 2005 (Bal de Chistau), ahí comenzó todo.

Algo te envuelve cuando estás allí arriba, los amaneceres son indescriptibles y en las noches, sus cielos estrellados son insuperables. Año tras año, no importa el lugar elegido, es increíble, parajes únicos que, a pesar de los contratiempos, nos llenan de aventuras y recuerdos. Convivir con esa gente que consideras casi familia, de los cuales nunca paras de aprender y que no hacen otra cosa que ayudarte a crecer como persona. Después de meses de preparativos, llega el esperado día. Salimos entusiasmados para llegar y empezar con el montaje, un no parar para que todo esté listo para la cena.

COCINAR y recibir el agradecimiento de todos es algo no tiene precio. Cada día es toda una aventura y sin importar las adversida-

des, conseguimos los objetivos, y por ello nos sentimos felices.

SIEMPRE estaré agradecida a este gran GRUPO por haberme dado la oportunidad de pertenecer a él.

MARISA PARRES

(Equip de Cuina durant la darrera dècada)

Tot va començar quan la meua filla Àngela, la menuda, em va dir: "Mamà, jo també vaig de campament". No m'ho podia creure. Tota la meua família de campament (ja que la major, Sara, i el meu home també anaven des de feia algun que altre any). I jo... de relax total a la platja.

No es podeu imaginar tot el que vaig pensar: hores per llegir sense interrupcions, temps per fer la migdiada, passejar per la platja, prendre el sol... Millor impossible.

Els primers dies van estar fantàstics i no està massa bé dir-ho; però no els vaig trobar a faltar perquè estava segura que ells estaven gaudint molt perduts per un bancal dels Pirineus on no arribaven ni els autobusos. Però, poc a poc, els matins i les vesprades se'm feien llargues i monòtones, tots els dies semblaven iguals. El que em pensava que anava a estar genial, no ho va ser tant. Em vaig adonar que no estava feta per a tanta tranquil·litat.

L'agost de 2012 estava preparant la motxilla i va ser la meua primera setmana en un campament. A Tavascan vaig conèixer Montse, Tere, Toñi, Amparo, Koki, Jose Luís... i un grup de scouts que dedicaven part de les seues vacances als demés (una cosa que sols pots comprendre si la vius). Una setmana increïble, meravellosa i esgotadora que em va enganxar.

No sé ben bé com va ser, però a l'any següent ja formava part de l'equip de pares i tenia en les meues mans la carpeta de la cuina.

Si bé passàvem tot l'any amb reunions mensuals, a partir de maig totes les comissions ens posàvem les piles per concretar el que necessitàvem pel campament. La comissió de cuina començava pel menú. Això no era massa complicat. El que sí em llevava la són era comptabilitzar les tallades de companatge, talls de "petxugues", filets de peix depenent de la mesura, litres de llet, els entrepans d'esmorzar perquè no faltara, però que no sobrara...Buf!!! Ja m'havien avisat.

Fem molta feina, sí. Ens cansem molt, també. Però d'això no te'n adones quan t'envoltes de bona gent que coneixes i que no. De fet, quan algú ho prova, repeteix. Sí, sí, repeteix i amb més ganes si cap. Gent a la que és impossible anomenar sense oblidar a ningú i amb la que he compartit tantes experiències.

Gent que queda per sempre.

Han sigut huit campaments amb moments inoblidables, no sols a la cuina. M'emocionava al veure com tornaven de la ruta, com eixien d'excursió els més xicotets, focs de campament... Però hi ha una cosa que no oblidaré mai i que m'ha marcat per sempre: la cerimònia de "la promesa scout".

Tot en la vida arriba al final i a mi em toca passar pàgina. Tampoc sé ben bé com va ser; però, ja he passat la carpeta. Ànims Núria.

Scout per un dia, scout per sempre.

50 ANYS EN IMATGES

Patrulla Castors. Campament de Boabi 1975

Manada. Campament d'El Portell 1975 (Bocairent)

Manada. Campament de Godella 1976 (València)

Scouters. Campament de Siles 1976 (Jaén)

Cerimònia de Promeses. Tropa. Campament de Siles 1976 (Jaén)

Campament de La Hunda-Aiora 1977 (València)

Les primeres xques a la Manada 1978

Cerimònia Promeses. Campament de Manada 1978 Albaida

ECO Informàtica

C/. Mossén Vicent Albors, 3 - 03804 Alcoi (Alacant)

☎ 96 552 54 87 📠 96 552 54 68 ✉ comercial@ecoinformatica.com

Análisis - Programación - Servicio Técnico - Ordenadores

Alta Patrulla. Campament de Gúdar 1978 (Terol)

Scouters de Manada. Campament d'Albaida 1978

Manada. Campament de Patirás 1981 (Biar)

Alta Patrulla. Campament de Boabi 1979 (Pirineu Lleidatà)

Cuina. Campament Boabi 1979 (Pirineu Lleidatà)

Clan. Campament de Rià 1982 (Segòvia)

Campament de Clan 1980 Pirineus

Esculta. Campament de Rià 1982 (Segòvia)

■ A R Q U I T E C T O S . L .

ESTUDIO DE ARQUITECTURA Y URBANISMO

50 ANYS EN IMATGES

Esculta. Campament de Suïssa 1983

Tropa. Campament d'Orihuela del Tremedal 1984 (Terol)

Esculta. Campament El Vallecillo 1985 (Terol)

Manada. Campament de Pineta 1986 (Pirineu Osca)

Manada. Campament de Bunyol 1987 (València)

Esculta. Campament de Navafria 1988 (Segòvia)

Gran Aventura. Clan. Campament de Cañal de Jaén 1989 (Jaén)

Manada. Campament de Galve de Sorbe 1990 (Guadalajara)

Clan. Campament de Yeste 1991 (Albacete)

Campament de Villanua 1992 (Osca). Clan al Pic de l'Infern

Campament de Lebrancon 1993 (Guadalajara)

Campament de Val d'Echo 1994 (Pirineu Osca)

Campament de Poveda de la Sierra 1995 (Guadalajara)

Campament de Pineta 1996 (Pirineu Osca)

El Grup. 25 Anys. Campament de Duruelo 1997 (Soria)

Manada. Campament de Penya Escosa 1998 (Albacete)

ANY	CAP DE GRUP	CAP DE MANADA	CAP DE TROPA	CAP DE ESCULTA	CAP DE CLAN
1972-1973	JOSÉ ANTONIO AGUILERA	FRANCISCO SEGUÍ	JOSÉ ANTONIO AGUILERA	-----	-----
1973-1974	PEPE GÓMEZ	FRANCISCO SEGUÍ	PEPE GÓMEZ	-----	-----
1974-1975	JOSÉ MARTINEZ FLUIXÁ	FRANCISCO SEGUÍ	PEPONE PASCUAL	-----	-----
1975-1976	JAVIER TXURIO	FRANCISCO SEGUÍ	DANIEL MARTÍNEZ	KOKI SANTONJA	-----
1976-1977	JESÚS OLMOS FRANK	FRANCISCO SEGUÍ	VICENT JORDI	JESÚS OLMOS FRANK	-----
1977-1978	JESÚS OLMOS FRANK	FRANCISCO SEGUÍ	VICENT JORDI	PACO PASCUAL	-----
1978-1979	JESÚS OLMOS FRANK	FRANCISCO SEGUÍ	VICENT JORDI	PACO PASCUAL	-----
1979-1980	JESÚS OLMOS FRANK	FRANCISCO SEGUÍ	PACO JORDÁ	PEP CORTÉS	VICENT JORDI
1980-1981	JESÚS OLMOS FRANK	FRANCISCO SEGUÍ	PACO JORDÁ	LOLI BERNABEU	-----
1981-1982	JESÚS OLMOS FRANK	FRANCISCO SEGUÍ	VICENT JORDI	JOSÉ LLORENS	ALFONSO VALOR
1982-1983	JOSÉ ANTONIO LUQUÍN	FRANCISCO SEGUÍ	PEPE RUIZ	JOSÉ LLORENS	-----
1983-1984	JOSÉ ANTONIO LUQUÍN	FRANCISCO SEGUÍ	PEPERUIZ	JOSÉ LLORENS	JAUME JORDI FERRANDO
1984-1985	JOSÉ ANTONIO LUQUÍN	JORDI PONSODA	PEPE RUIZ	JOSÉ LLORENS	NATXO CARBONELL
1985-1986	JOSÉ ANTONIO LUQUÍN	JAUME JORDI FERRANDO	TONI ALBERT	JOSÉ LLORENS	NATXO CARBONELL
1986-1987	PEPE RUIZ	MIGUEL AURA	TONI ALBERT	JOSÉ LLORENS	NATXO CARBONELL
1987-1988	PEPERUIZ	JAUME ABAD	TONI ALBERT	JOSÉ LLORENS	NATXO CARBONELL
1988-1989	JUAN RAMÓN RUFINO	ISMAEL GISBERT	TONI ALBERT	JOSÉ LLORENS	NATXO CARBONELL
1989-1990	JUAN RAMÓN RUFINO	ISMAEL GISBERT	NANDO MERLO	JOSÉ LLORENS	NATXO CARBONELL
1990-1991	JUAN RAMÓN RUFINO	ISMAEL GISBERT	NANDO MERLO	LORENZO GISBERT	NATXO CARBONELL
1991-1992	TONI BELDA	ANDRÉS SÁNCHEZ	PAU PÉREZ	LORENZO GISBERT	NATXO CARBONELL
1992-1993	TONI BELDA	LALO BLANES	JAVI BOTELLA	PAU PÉREZ	NATXO CARBONELL
1993-1994	TONI BELDA	LALO BLANES	JOSÉ ANTONIO GANDÍA	PAU PÉREZ	NATXO CARBONELL
1994-1995	ISMAEL GISBERT	LALO BLANES	ELENA ANGULO	JORDI MIRÓ	NATXO CARBONELL
1995-1996	ISMAEL GISBERT	LALO BLANES	ELENA ANGULO	NURIA SANTONJA	NATXO CARBONELL
1996-1997	ISMAEL GISBERT	LALO BLANES	VERÓNICA GISBERT	NURIA SANTONJA	NATXO CARBONELL
1997-1998	JORDI REIG	LALO BLANES	VERÓNICA GISBERT	NURIA SANTONJA	NATXO CARBONELL
1998-1999	JORDI REIG	MAMEN CABRERA	VERÓNICA GISBERT	JAVI BOTELLA	JORDI MIRÓ
1999-2000	JORDI REIG	MAMEN CABRERA	ANA GUERRERO	GEMMA SELLÉS	JORDI MIRÓ
2000-2001	JORDI MIRÓ	JOSÉ VTE. BLANQUER IKKI	ANA GUERRERO	GEMMA SELLÉS	JORDI MIRÓ
2001-2002	JORDI MIRÓ	JOSÉ VTE. BLANQUER IKKI	JUAN ABAD	GEMMA SELLÉS	MANOLO PASTOR
2002-2003	JORDI MIRÓ	ANA GUERRERO	JUAN ABAD	GEMMA SELLÉS	MANOLO PASTOR
2003-2004	JUAN ABAD	ANA GUERRERO	NATXO SEGURA	JUAN ABAD	MANOLO PASTOR
2004-2005	JUAN ABAD	PALOMA SERRA	ANDREA MOLINA	DANI CABRERA	ANA GUERRERO
2005-2006	BOSCO VALOR	PABLO MONTAVA	ANDREA MOLINA	DANI CABRERA	-----
2006-2007	BOSCO VALOR	ERIKA RUBIO	ARANTXA LLORENS	DANI CABRERA	PALOMA SERRA
2007-2008	BOSCO VALOR - DANI CABRERA	PALOMA SANTONJA	JAVIER HERNÁNDEZ	PABLO MONTAVA	ARANTXA LLORENS
2008-2009	DANI CABRERA	PALOMA SANTONJA	JÉSICA BALAGUER	ELENA TORRES	ARANTXA LLORENS
2009-2010	DANI CABRERA	PALOMA SANTONJA	JÉSICA BALAGUER - LIRIOS VALOR	ELENA TORRES	-----
2010-2011	DANI CABRERA	JUAN CASTELLÓ	LIRIOS VALOR	JÉSICA BALAGUER	PALOMA SANTONJA
2011-2012	DANI CABRERA	JUAN CASTELLÓ	MARCOS REVERT	ARTURO REVERT	PALOMA SANTONJA
2012-2013	QUIQUE BROTONS	JUAN CASTELLÓ	MARCOS REVERT	JAVI CAMARENA	JAVIER HERNÁNDEZ
2013-2014	JORGE HIGINIO EGEA	LLUÍS PASCUAL	MAURO EGEA	JAVI CAMARENA	-----
2014-2015	JORGE HIGINIO EGEA	JAUME CREMADES	PAULA CASTELLÓ	MARCOS REVERT	ARTURO REVERT
2015-2016	PAULA CASTELLÓ	SARA PEIDRO	LLUÍS PASCUAL	MARC NAVARRO	JOSEP PASCUAL
2016-2017	PAULA CASTELLÓ	SARA PEIDRO	MAURO EGEA	BELÉN PASCUAL	JOSEP PASCUAL
2017-2018	PAULA CASTELLÓ	ARNAU GISBERT	CARMEN ARACIL	MIGUEL AURA	MARC NAVARRO
2018-2019	PAULA CASTELLÓ	LUCÍA RIBERA	CARMEN ARACIL	JAUME CREMADES	BELÉN PASCUAL
2019-2020	BELÉN PASCUAL	BELÉN PASCUAL	ÁLVARO MONLLOR	MIGUEL AURA	LAURA VERDÚ
2020-2021	BELÉN PASCUAL	LAURA VERDÚ	NANDO FERNÁNDEZ	JORDI PASCUAL	ÁLVARO MONLLOR
2021-2022	PAULA CASTELLÓ	AITANA GISBERT	BLANCA AURA	JORDI SIRVENT	ÁLVARO MONLLOR

ANY	CAMPAMENT	PROVÍNCIA (C. AUTÓNOMA)	SECCIÓ	PRECAMPAMENT
1973	MAS DEL FONDO - IBI	ALACANT (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	-----
1973	MONTGARRI	LLEIDA (CATALUNYA)	TROPA	-----
1974	PORTILLA DE LA SIERRA	CONCA (CASTELLA LA MANXA)	MANADA	-----
1974	BIESCAS	OSCA (ARAGÓ)	TROPA	-----
1975	EL PORTELL - BOCAIRENT	VALÈNCIA (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	MAS DE LES ROQUETS
1975	PLANELL DE BOABI - TAVASCAN	LLEIDA (CATALUNYA)	TROPA	MAS DE LES ROQUETS
1976	GODELLETA	VALÈNCIA (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	PARDINETES
1976	SILES	JAÉN (ANDALUSIA)	TROPA - ESCOLTA	PARDINETES
1977	MAS DEL FONDO - IBI	ALACANT (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	SANTA ANA - ALBAIDA
1977	LA HUNDE - AIORA	VALÈNCIA (PAÍS VALENCIÀ)	TROPA - ESCOLTA	SANTA ANA - ALBAIDA
1978	MAS DE SANTANA - ALBAIDA	VALÈNCIA (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	MAS DEL REGADIU
1978	GÚDAR	TEROL (ARAGÓ)	TROPA - ESCOLTA	MAS DEL REGADIU
1979	FONT ROJA - ALCOI	ALACANT (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	PARDINETES
1979	PLANELL DE BOABI - TAVASCAN	LLEIDA (CATALUNYA)	TROPA - ESCOLTA	PARDINETES
1980	MAS DEL FONDO - IBI	ALACANT (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	TEIX (MANADA, TROPA), ALBAIDA-ALCOI (ESCOLTA)
1980	VALL DE PINETA - BIELSA	OSCA (ARAGÓ)	TROPA - ESCOLTA	TEIX (MANADA, TROPA), ALBAIDA-ALCOI (ESCOLTA)
1981	MAS DE PATIRÀS - BIAR	ALACANT (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	TEIX (MANADA, TROPA), ALCOI-VILLALONGA (ESCOLTA)
1981	PEÑALCON	JAÉN (ANDALUSIA)	TROPA - ESCOLTA	TEIX (MANADA, TROPA), ALCOI-VILLALONGA (ESCOLTA)
1982	MAS D'EL COLLET - BOCAIRENT	VALÈNCIA (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	PATIRÀS
1982	RIAZA	SEGÒVIA (CASTELLA LLEÓ)	TROPA - ESCOLTA	PATIRÀS
1983	FONT ROJA - ALCOI	ALACANT (PAÍS VALENCIÀ)	MANADA	MAS DEL MIG
1983	EL TIEMBLO	ÀVILA (CASTELLA LLEÓ)	TROPA	MAS DEL MIG
1983	SUISSA	-----	ESCOLTA	MAS DEL MIG
1984	ORIHUELA DEL TREMEDAL	TEROL (ARAGÓ)	GRUP	FONT ROJA (MANADA, TROPA), TIBI-FONT ROJA (ESCOLTA)
1985	EL VALLECILLO	TEROL (ARAGÓ)	GRUP	ALFARAFA
1986	VALL DE PINETA - BIELSA	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	ALBERGUE DON BOSCO - ALBAIDA
1987	LAS MORATILLAS - BUNYOL	VALÈNCIA (PAÍS VALENCIÀ)	GRUP	CAMPELLO
1988	LAS MAJARGANILLAS - NAVAFRÍA	SEGÒVIA (CASTELLA LLEÓ)	GRUP	ALBERGUE DON BOSCO - ALBAIDA
1989	CAZORLA - LOS BRÍGIDOS	JAÉN (ANDALUSIA)	GRUP	ALFARAFA
1990	GALVE DE SORBE	GUADALAJARA (CASTELLA LA MANXA)	GRUP	LA MORENICA BIAR- BANYERES
1991	YESTE - TINJARRA	ALBACETE (CASTELLA LA MANXA)	GRUP	LA MORENICA BIAR- BANYERES
1991	ASTÚRIES	-----	ESCOLTA	LA MORENICA BIAR- BANYERES
1992	VILLANÚA	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	ALBERGUE DON BOSCO - ALBAIDA
1993	LEBRANCÓN - LA HERRERÍA	GUADALAJARA (CASTELLA LA MANXA)	GRUP	FINCA CANO
1994	VAL D'HECHO-BORDA DE BISALTICO	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	MASSARRA - BOCAIRENT
1995	POVEDA DE LA SIERRA	GUADALAJARA (CASTELLA LA MANXA)	GRUP	BARADELLO DON CIRILO
1996	VALL DE PINETA - BIELSA	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	BIAR
1997	DURUELO DE LA SIERRA	SÒRIA (CASTELLA LLEÓ)	GRUP - 25 ANYS	ALBERGUE DON BOSCO - ALBAIDA
1998	PENYASCOSA - ALCARAZ	ALBACETE (CASTELLA LA MANXA)	GRUP	MAS DE LA CASABLANCA - MURO
1999	GUISANDO	ÀVILA (CASTELLA LLEÓ)	GRUP	LA RIERA D'AGRES
2000	CARACENA-CARRASCOSA DE ABAJO	SÒRIA (CASTELLA LLEÓ)	GRUP	MASSARRA - BOCAIRENT
2001	PRAT DE MORIERO - TAVASCAN	LLEIDA (CATALUNYA)	GRUP	LA RIERA D'AGRES
2002	VALL DE LLADORRE - TAVASCAN	LLEIDA (CATALUNYA)	GRUP	FINCA CANO
2003	VALL DE SANT NICOLAU - BARRUERA	LLEIDA (CATALUNYA)	GRUP	FINCA EL SOMO
2004	QUERALBS	GIRONA (CATALUNYA)	GRUP	ALBERGUE ONTINYENT
2005	BAL DE CHISTAU - S. JUAN DE PLAN	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	ALBERGUE DON BOSCO - ALBAIDA
2006	BAL DE CHISTAU - S. JUAN DE PLAN	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	ULL DE CANALS (BANYERES)
2007	PANTICOSA	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	ALBERGUE DON BOSCO - ALBAIDA
2008	VAL D'HECHO	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	FINCA CANO
2009	VALL DE PINETA - BIELSA	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	FINCA CANO
2010	BENASQUE	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	LA RIERA D'AGRES
2011	BAL DE CHISTAU - S. JUAN DE PLAN	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	LA RIERA D'AGRES
2012	VALL DE LLADORRE - TAVASCAN	LLEIDA (CATALUNYA)	GRUP	LA RIERA D'AGRES
2013	HOYOS DEL ESPINO	ÀVILA (CASTELLA LLEÓ)	GRUP	FINCA CANO
2014	VALL DE PINETA - BIELSA	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	FINCA CANO
2015	BAL DE CHISTAU - S. JUAN DE PLAN	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	FINCA CANO
2016	VALL D'ANSÓ - ANSÓ	NAVARRA (NAVARRA)	GRUP	FINCA CANO
2017	UNARRE - ESTERRI D'ÀNEU	LLEIDA (CATALUNYA)	GRUP	FINCA CANO
2018	S. JOAN DE L'AVELLANET - BAGÀ	BARCELONA (CATALUNYA)	GRUP	FINCA CANO
2019	BAL DE CHISTAU - S. JUAN DE PLAN	OSCA (ARAGÓ)	GRUP	FINCA CANO
2020	SENSE CAMPAMENT (PANDÈMIA)	-----	-----	SENSE PRECAMPAMENT (PANDÈMIA)
2021	SENSE CAMPAMENT (PANDÈMIA)	-----	-----	SENSE PRECAMPAMENT (PANDÈMIA)

50 ANYS EN IMATGES

Manada. Campament de Guisando 1999 (Àvila)

Scouters-Equip A. Campament de Carrascosa 2000 (Soria)

Manada. Campament de Tavascán 2001 (Pirineu Lleidatà)

Esculta a la Pica d'Estats. Campament de Tavascán 2002

Esculta a Punta Alta. Campament Vall de S. Nicolau 2003

Esculta al Puigmal. Campament de Queralbs 2004 (Girona)

Tropa. Campament de Bal de Chistau 2005 (Pirineu Osca)

Tropa. Campament de Bal de Chistau 2006 (Pirineu Osca)

Esculta. Campament de Panticosa 2007 (Pirineu Osca)

Equip A. Campament de Val d'Echo 2008 (Pirineu Osca)

Manada. Campament de Pineta 2009 (Pirineu Osca)

Manada. Campament de Benasque 2010 (Pirineu Osca)

Manada. Campament de Chistau 2011 (Pirineu Osca)

Tropa. Campament de Tavascan 2012 (Pirineu Lleidatà)

Campament de Horts del Espino 2013 (Àvila)

Tropa. Campament de Pineta 2014 (Pirineu Osca)

50 ANYS EN IMATGES

Tropa. Campament de Bal de Chistau 2015 (Pirineu Osca)

Esculta al Pic Posets. Campament de Bal de Chistau 2015

Tropa. Campament d'Ansó 2016 (Navarra)

Equip A. Campament d'Unarre 2017. Esterri d'Àneu (Lleida)

Campament San Joan de l'Avellanet 2018. Bagà (Girona)

Scouters. Campament de Bal de Chistau 2019 (Pirineu Osca)

Clan al Pic Posets. Campament de Chistau 2019 (Pirineu Osca)

La bandera del Grup i el mocadoret

L'ÚLTIM CAMPAMENT

2019... hi tornarem

Manada

Tropa

Esculta

Equip A

Clan

El cercle refarem i, si pot ser, serà més gran...

El Grup

Pel Brownsea, Scouts

Panadería

Luis García

Su buen pan de cada día desde 1934

C/ Els Maulets, 30 - Alcoy
965 54 31 16

50 ANYS 50 VEUS

FRANCISCO PASCUAL

No és gens fàcil per a mi recordar-me'n de coses de la infància, però si que queda a la meua retina les imatges del primer campament a Montgarri, els primers campaments i precampaments, els dissabtes als salesians compartint amb els qui encara avui en dia són amics noves experiències i compartint il·lusions i compromisos. Han estat diverses les etapes de la meua vida les que han transcorregut al Brownsea, recorde com l'estima per la natura, els jocs i les diferents situacions viscudes han marcat part de la meua vida. De Scout o de Scouter, de cap de campament, però sobre tot d'amic. I si hi ha alguna cosa que no puc oblidar és precisament que el Brownsea va ser el lloc on vaig a començar a entendre allò dels valors humans, de l'ajuda als demés i on es va marcar gran part del caràcter i de la meua forma de ser. Moltes persones, moltes experiències i sobre tot un lloc on aprendre a ser persona. Puc dir que gran part del que soc avui en dia, ho dec a eixa inesborrable etapa de la meua vida. Gràcies i per favor 50 anys no són res. Entre tots i cap endavant el Brownsea ha de contribuir a tindre un futur millor, més net, més natural, més empàtic i més humanista. Bona caça i per 50 més.

JOSÉ L. LLORENS

El millor, els grans amics que vaig fer i que encara tinc. Són moltes les vivències compartides, tantes que és impossible contar-les. La gran amistat que guardo dels Salesians i que, de vegades, trobe a faltar. Eixes fanfarroneries de somniar en anar a Suïça i acabar fent-ho. En fi, molt agraït de ser part d'aquest grup que espere no perdre mai.

ANTONIO SIRVENT

Más del Fondo 1973 Setembre 1972, Manada. Trie sisena: la roja. Sisena d'11 persones? Escolte per primera vegada els primers capítols del "Llibre de la Selva" llegits per Akela. Jocs, companys; excursions, naturalesa... Setmana que vé acampada. Acampada? Baloo diu que hi ha que preparar-se per al campament. Sí, 40 llobatons en un local: La Porquera. Agost 1973, campament Mas del Fondo. Dormim 10 en una tenda de 6. Jocs, naturalesa, excursions, foc de campament... i amics amb els que encara compartisc bons moments i l'estima.

CARLOS ILARIO 'CHIL'

Encara recorde aquelles tres nits seguides dormint fora de casa. Corria l'any 1973 i va ser el primer projecte de campament de quatre dies de la manada del Brownsea, al mas d'El Fondo, a prop d'Ibi, i dic seguides perquè ja havia passat alguna que altra nit a aquell altre mas de Santa Anna, a Albaida, del qual encara, des de l'autovia, es poden veure les runes de la terrassa on fèiem els focs de campament. I de sobte se t'omple la ment de records i els ulls de llàgrimes.

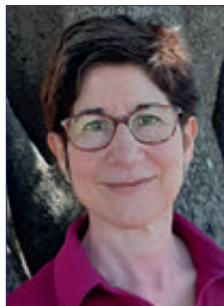
ADORACIÓN MARTÍNEZ

Crecen los jóvenes pinos de aquel pequeño pinar... Dice así nuestra canción. Crecen, desarrollan sus ramas, expanden sus brazos, para cobijar, albergar, abrazar y acoger a todos sus hijos. Por sus vasos circulan ríos de amistad, ayuda, colaboración, entrega, alegría, servicio, compañerismo, amor a los demás, a la naturaleza..., a la vida. En sus hojas vemos charlas, proyectos, empresas, reuniones, juegos, servicios, canciones, excursiones, campamentos, despedidas, alegrías, seguir adelante. Todo esto es el Grupo Scout Brownsea. BUENA CAZA

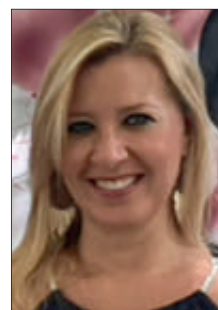
JULIA PASCUAL

En el grupo Scout Brownsea encontré el "Amor de mi Vida", BOSCO. Nuestras hijas, Lirios y Ana, eligieron ser scouts. Conocí verdaderos amig@s que aún hoy permanecen a mi lado. Aprendí valores que han forjado el ser humano que soy: Valentía, Honestidad, Amistad, Altruismo, Generosidad, Solidaridad, Compañerismo, etc. Recuerdo esas noches en Pirineos tumbada mirando el cielo estrellado, sintiéndome pequeña, en Paz y Feliz. GRACIAS.

NURIA SANTONJA

Com es pot resumir tant en tant poc? Bé, seré breu. Per mi ha seguit tot en la meua vida, tot ho he trobat a aquesta gran família, vàrem nèixer el mateix any i continuem junts, he tingut i viscut totes i cadascuna de les etapes al Grup i encara hui hi pertanyen les meues filles a ell (quin orgull vore-les ara com scouts, clar, estaven predestinades des d'abans de nèixer). Puc dir ben alt que no seria qui sóc sense tot el que viscut durant més de 25 anys al Grup i encara hui visc de manera indirecta: campaments, nadals, romeries, cançons, amics, rialles, camins, plors, guitarres en la nit, rutes i moltíssima estima que no ha minvat ni una mica amb el pas dels anys. Gràcies per existir Brownsea i per acompanyar-me tota la meua vida.

JUAN RAMÓN RUFINO

Primer campament a Siles (Sierra de Cazorla, Segura y Las Viñas). Eixe campament hui seria impensable, no teníem cap vehicle al campament i per suposat no hi havia mòbils, això si, Vicent Jordi portava una multicopista manual i podíem imprimir varies còpies d'un full. L'únic contacte amb la civilització era un cotxe que venia cada dia a portar-nos el pa i el menjar que havíem encomanat i fins demà si passava alguna emergència, que per sort no passava, tindríem que anar al poble caminant uns quants k lòmetres per poder demanar ajuda.

PEP AURA

Només puc donar gràcies per SER del Grup Scout Brownsea, pose SER en majúscules perquè encara que no estiga en actiu, ho porte al cor. He passat per totes les seccions, des de Lobato a Scouter, i a totes ho he passat genial i he fet amics per a tota la vida. Però si he de destacar una etapa, va ser a l'Alta Patrulla (últim any de Tropa). Etapa difícil per l'adolescència, però ho va ser menys per l'amistat i la companyia.

JAVIER RUFINO

Fem 50 anys fent individus de profit, preparats per a la vida. No recorde ningú que s'haja perdut. Aquells qui hem viscut algun temps al Grup, som per sempre del Brownsea.

ALFONSO VALOR

Hola, Grup! L'experiència en el Brownsea ha sigut enriquidora. M'ha influït molt positivament en la meua visió de la vida quant al compromís i solidaritat amb tots. El fet bo que aporta la vida en grup, el foment de la iniciativa a l'hora d'afrontar problemes quotidians que sorgeixen al llarg dels anys. M'ha ajudat a formar-me millor com a persona i a tindre amics que, encara que haja passat el temps, seguisc tenint-los.

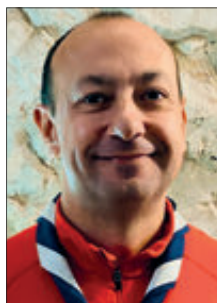
ANDRÉS SÁNCHEZ

Poden passar dies, mesos o anys, és tant el que hem viscut i compartit que quan vos veig pareix que no haja passat el temps; campaments, acampades, tantes vivències que ens han marcat i que ens han convertit en millors persones. Bona caça.

JAVIER BOTELLA

He tingut la sort d'haver passat per totes les seccions del Grup: Manada, Tropa, Esculta, Clan i ara en el Equip A. Ha sigut una experiència de vida, ja que he pogut en cada secció tindre vivències, fer amics i mantindre'ls fins l'actualitat, sense importar si els veig més o menys. Al final una de les coses que hem après és el valor de l'amistat, l'amor per la natura, el respecte i el treballar pels demés sense importar si anem a obtenir algo a canvi. Gràcies Grup Scout Brownsea per tot el que ens has donat. Bona Caça.

PEDRO GUILLEM

Gràcies al Brownsea he fet nous amics que ara ja són vells amics per a sempre. Estic orgullós d'haver posat el meu granet de sorra, però sobretot vull donar les gràcies per tot allò que jo he rebut, a totes les persones que han col·laborat durant aquests anys; gràcies. I com no, recordar i dur sempre al cor aquells que s'han quedat al camí. BONA CAÇA!!

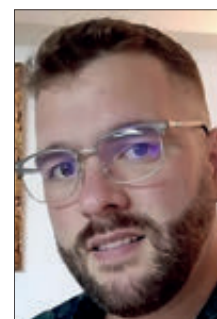
DANIEL CABRERA

Hace 25 años empecé a formar parte de la familia del Brownsea. Y desde entonces, he pasado por todos los niveles del Grupo, intentando devolver lo que tanto me ha dado con amor esta entidad y sus miembros. Pero me es imposible, ya que cada día el Brownsea aporta alguna cosa más a mi ser que me hace enriquecer como persona.

JUAN CASTELÓ

Son muchas las experiencias que podría redactar, pero lo voy a explicar con los títulos de esas mismas y seguro que hay muchas personas que cuando las lean, les vendrán a la cabeza esas aventuras conmigo como La Salchicha Española, El Cigarrito de la Victoria, Las Pistas Blandas, En Pelotas, Jakalakaboom, La Promesa, Minuto, El Paso, Las Despedidas, L'Hora dels Adeus y Pipi, Pijama y a Dormir. Resumiría mi experiencia con una simple comparación, SCOUTS BROWNSEA = MI SEGUNDA FAMILIA.

50 ANYS 50 VEUS

MIGUEL SEGURA

Para mí ha significado la línea a seguir en mi vida. Tuvimos la suerte de que salesianos como Miguel Burgui, José A. Aguilera o Pepe Gómez nos acompañaban a jornada completa y aprendimos rápido a convivir, a dar sin esperar nada a cambio, a valorar el esfuerzo, a compartir, ayudar y también a desenvolvernos como supervivientes respetando la Naturaleza.

Después, he intentado transmitir todo lo aprendido y vivido, he ganado los mejores amigos y cada día sigo procurando estar "siempre listo para servir"

JOSÉ J. SANTONJA

Amics per sempre, vivències inoblidables, nits estelades, acords de guitarra, indrets i paisatges encisadors, estima per la natura... I amb la mateixa il·lusió, també treball, esforç, sacrifici i preocupacions quan

la responsabilitat pesa en l'esquena. I per sota, un pensament que mai deuríem oblidar: "intenta deixar el món millor del que el trobares".

PAU BERNABEU

1972-1986 Catorze anys en el Brownsea, no és tota una vida, però sí una vida en sintonia pels valors i principis que em van inculcar i que en l'esdevenir de la meua vida he intentat practicar i transmetre. Pensaments com el de Baden Powell "Dejar el mundo en mejores condiciones" o la de l'escriptora Alice Walker "Mira de

cerca al presente que estás construyendo, debería parecerse al futuro que estas soñando", han format part de mi.

PEPE VERDÚ

Agradeceros la labor que realizáis para que todos los que hemos conformado los 50 Años Brownsea podamos disfrutar de esta celebración un tanto light por lo que acontece, aunque hoy esté de moda lo light. El tiempo vuela al igual que hemos volado en la vida de la mano del escultismo y siempre valoramos la apuesta realizada por todos los que hemos pasado por el "forat" de una manera o de otra. Ojalá estos 50 Años sirvan para que las personas apreciemos el tiempo y la vida como seres

bondadosos y honrados, tan solo si logramos esta meta, ha merecido la pena el nacimiento de BROWNSEA SALESIANOS. Un saludo y recuerdo especial para Miguel Burgui, José A. Aguilera, Pepe Gómez, Dani Martínez, Vicent Jordi y tantos que me dejo por nombrar. Felices 50 Años Brownsea y ojalá celebremos muchos más. Un fuerte abrazo.

aitanaclinicaveterinaria

aitanaclivet

info@aitanaclinicavet.com

CITA PREVIA

www.aitanaclinicavet.com

Entenza 79 - Tel.: 966 520 030 - 03803 ALCÓY

Villena, 7 - Tel.: 669 308 248 - BANYERES DE MARIOLA

MÓVIL FUERA DE HORARIO: 619 561 404

JORDI REIG

És tan difícil resumir en unes línies els records, les vivències i les anècdotes de tants anys!! Records d'aquell Any 0, quan durant el curs 1971-72 el salesià Miguel Burgui Ongay decideix reunir un petit grup d'alumnes del col·legi per crear el Grup Excursionista César Pérez de Tudela, llavor del que avui és el Brownsea. Records com a Cap de Grup organitzant la col·laboració del Grup a la Cavalcada-97 al costat del Rei Baltasar. El

record dels anys com a Cap de Grup és també una vivència inoblidable. Records sempre amb l'alegria i la satisfacció d'haver aportat un petit granet de sorra en aquesta gran construcció que és el BROWNSEA. Moltes felicitats a tots en aquest 50 Aniversari. Bona caça.

GEMMA SELLÉS

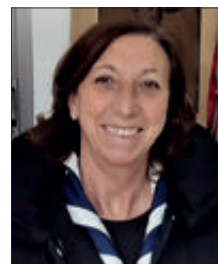
"oh benvinguts, passeu, passeu, de les tristoris en farem fum..." Us parla la xiqueta de la foto, jo vaig començar al Brownsea perquè ma mare anava de cuinera.

Esperava amb impaciència que arribara l'estiu per jugar, fer tallers, pistes americanes, focs de campament amb altres xiquets. Eixos xiquets s'han convertit en els meus amics. "...que la il·lusió de cada instant els ha fet caminar..."

AMPARO ROCA

L'escoltisme forma part de la meua vida. He format part de diverses seccions i en totes he trobat experiències i amics que m'han fet créixer com a persona. Anècdotes a cabassades, "Equip A", "cafenets" matiners, jacuzzis naturals, "las llamadas a la luna" o converses de confessionalari entre rialles fent el que ningú podia fer per tu. Scout per un dia, Scout per sempre.

PALOMA SANTONJA

Comença l'estiu i amb ell els preparatius per al campament. Crec que el que més recorde és la meua etapa com a scout en Manada, potser per ser la més significativa, però abans, el campament sempre em feia reflexionar. Tenia altre grup d'amigues fora dels scouts i cada any, pel més de juny, em deia que seria l'últim. Açò, fins al dia 13 d'agost, quan em deia "No, continua un any més". Açò em va començar a passar en Esculta i ací vaig continuar uns quants anys més; fins que la recerca d'una feina estable m'impedia implicar-me al 100%. Per a nosaltres, el campament no era solament una activitat per a fer en estiu, no. Eren les nostres vacances en família. Montse a la cuina, Koki a la infermeria, Pablo a l'Esculta i jo a la Manada. Podem dir que vam fer del Brownsea un estil de vida

50 ANYS 50 VEUS

ALICIA UREÑA

Que puc dir dels Scouts... doncs per a mi, ací s'ha forjat, al llarg dels anys, un grup ben nombrós d'amics i amigues, de relacions, d'històries, d'experiènciesallà vaig conèixer a la persona que m'acompanya en aquest viatge que és la vida, i a més a més, tinc la sort de veure que les meues filles també ho han pogut viure i gaudir-ho. Pertànyer als Scouts ha significat moltes coses: creixement, companyonia, esforç, alegria, il·lusions, reptes, valors, llibertat, aventures i vivències..., però sobre totes les coses, un valor que es forja i que perdura amb el temps: l'amistat..

PABLO CUERVO

La frase "Scout un dia, scout per sempre" defineix el meu sentiment i explica la

meua llarga trajectòria dins del grup. El Grup Scout Brownsea ha sigut per a mi una gran família plena de bons amics, companys de viatge, vivències inoblidables, una forma de viure i, sobretot, ha aconseguit que siga millor persona i valore molt més la natura que ens envolta. Bona caça.

JAVIER PEREDA

Durant 15 anys vaig formar part de forma activa de la família Brownsea. I són eixos anys d'infantesa, adolescència i joventut

els que van definir el que sóc hui: les meues amistats, la parella, l'amor per la natura i la muntanya, els records d'aquelles nits al voltant d'un farolet compartint vivències amb els scouters i els companys... Per 50 anys més fent Brownsea!

Los "buenos momentos" hay que buscarlos... porque los malos vienen solos..... Mi vida Scout contiene muchos de los buenos momentos que he tenido en mi vida y mi privilegio es poder reeditar este sentimiento como mi mujer, mis hijas, mi familia y mis amigos día a día... La forma en que se van solapando las distintas generaciones a lo largo del tiempo con una ilusión continuada, de convivir y compartir nuestra vidas como Grupo siempre lo he considerado nuestro gran valor... que siga así y que podamos seguir disfrutando y compartiendo muchos "buenos momentos".

VÍCTOR GANDÍA

RAFEL JORDÀ

Van ser cinc anys força intensos que recorde amb delit. El fet de pertànyer al grup Scout m'obrí de bat a bat la finestra del petit món muntanyenc que mig coneixia, em va permetre conèixer molt bons amics i companys tant de la meua generació com de les veïnes i, sobretot, em va ensenyar a acceptar millor la diferència, a treballar en equip i a gaudir amb la natura.

INMA SANTONJA

"El somni que hibernava avui deixa el cau han suportat les branques el pes de la neu i a la vall, alguns brots naixen, si som de somni, si som de somni. Ompli els pulmons de vent, que queda molt per fer, que ni el granit és més fort que l'empeny del fred i de l'aigua quan formen el gel. El somni serà somni si aprens perquè lluites, de nou trobant somriures, compartint moments, i en relliscar aprendre que no tot sempre és fàcil, però imaginar camins en aquelles parets que regalen estanys als somnis valents." És un tros d'una cançó que vaig fer ja fa molts anys per a un Somni del Clan que em ve de gust tornar a compartir. El Brownsea em va donar moltes coses: La il·lusió, els sentiments compartits, l'amistat, que la unió fa la força, l'estima per la natura i que després de cada hivern i cada dificultat, podem atrevir-nos a somiar, a somriure i a prendre partit per un món millor. Mil gràcies per tot Brownsea. Scout un dia, Scout per sempre.

LALO BLANES

Dir Brownsea és recordar amistats, sentiments, valors, servei, persones, natura, ... Una família que es forma des de la infantesa i perdura al llarg de la teua vida. Dir Brownsea és recordar 25 anys de la meua vida, i continuar 25 any més amb la incorporació de les noves generacions que porten endavant aquests valors i sentiments. Aquest Brownsea que forma una part molt important del meu ADN. Bona caça.

MAR GISBERT

Què puc dir en tan poquetes paraules? Porte des de ben petita formant part d'aquesta gran família i d'aquí m'emporte persones que estic segura que m'acompanyaran tota la vida. Hem rigut, hem plorat, ens hem enfadat, però, sobretot, HEM GAUDIT. Podrà passar el temps i seguiré recordant els focs de campament, les acampades de pas, les estonetes que utilitzem per cantar tots junts al menjador i les nits estelades que tant ens agraden. Només espere continuar

formant part d'aquesta gran família molts anys més i conservar a la meua vida tanta gent especial del Brownsea.

JOSEP PASCUAL

Si tractara de definir el meu pas pel Grup Scout Brownsea, sense cap dubte deuria utilitzar la paraula aprenentatge, ja que haver format part d'aquesta gran família m'ha ensenyat a esforçar-me per aconseguir el que vull, a compartir per a gaudir amb els altres i a estimar per a ser feliç".

MERTXE MOLINA

SOC GRÀCIES AL QUE VAM SER

En este 50 aniversari del grup tire de memòria, reflexione i afirme que la persona que hui soc només és gràcies a

aquella xavala que quasi 40 anys arrere va decidir formar part d'un grup de persones que (jo no sabia en aquell moment i ara n'estic segura) es convertiren en amigues, mestres, conselleres, amors, espills, guies i referents vitals. Trie un record: la gran aventura de l'any 1991, de Tinjarra a Alcoi a peu, o com fora. Allí vam patir, vam riure, vam rebentar bambolles i es vam fer amics de veritat. Tinc claríssim que només puc donar gràcies. Tot el que soc, en bona part, li ho dec al Brownsea i estic segura que els que llegiu este escrit penseu com jo. Enhorabona Brownsea per l'aniversari i gràcies per seguir donant ànima als qui demà també hi seran.

MANOLO PASTOR

Sols puc dir que tots els que hem passat per El Grup Scout Brownsea sabem que mai haguérem arribat a sentir i viure aquelles experiències, mai haguérem sabut que es allò de l'amistat real si no haguera estat per la bogeria i la visió una quadrilla de pioners que en 1972 van fundar el grup. Mai he pogut donar-los les gràcies. Pot ser que les serres, el Pirineu, la natura o dormir en vivac ho haguérem trobat igualment. Pot ser, qui sap. El que és segur és que la intensitat amb què vam viure aquelles experiències van fer que descobríem el vertader sentit de les paraules AMISTAT i COMPANYERISME. I això és algo que a tots, ho sé, ens ha quedat per a la resta dels nostres dies gravat a foc.

NATXO SEGURA

La primera vegada que vaig ser conscient de la utilitat d'un mapa, va ser l'any 1992. Una ruta a l'Ibó d'Ip, prop

de Villanua, als Pirineus; va ser la detonant d'una apassionada història d'amor amb la cartografia. He d'agrair al Brownsea una vida dedicada als mapes, així com l'amistat d'un grup d'amics que ha perdurat fins ara. El que no vos contaré: les innumerables vegades que m'he perdut, i és que, no hi ha millor camí que el que et trobes per casualitat, fruit de l'imprevist.

L'any 83, estiuant amb els meus pares a la Font Roja, vaig conèixer el Grup. Des d'aquell meravellós estiu, cada scout i cada scouter, secció, ruta, campament, fins i tot cada càrrec que vaig tindre el luxe d'exercir han forjat el meu camí. Al Brownsea he collit les millors amistats, les quals ara són com part de la meua família i desitge que la meua filla i el meu fill tinguen la mateixa sort en el seu camí.

JORGE T. MIRÓ

VANESA DOMÍNGUEZ

Recuerdo la primera reunión en el local de tropa; era mi primer y último año en esta sección. Imagino que sería un sábado de octubre de 1990. Uno por uno, subíamos a una especie de taburete y nos hacían la pregunta más trascendental del mundo mundial; "¿Por qué estás en los Scouts?". El 99,9% contestaba lo mismo; "Porque están mis amig@s". Yo no conocía a nadie, ni siquiera iba a ese cole, pero también dije eso de "que están mis amig@s". No estaban tod@s ese día, ni en esa reunión, pero por el camino me los fui encontrando a tod@s!. Fueron "sólo" 6 años pero fueron geniales. Una Esculta espectacular, un Clan brutal!. Y unos amig@s que sois lo más!!!!

PAULA GARCÍA

Després de passar per totes les seccions i poder viure l'experiència de ser scouter, sols em queda dir el goig que em produeix formar part d'aquest grup, que m'ha aportat tantes coses al llarg dels anys, vivències i sobretot amistats que m'emporte per sempre. Es podria dir que el Brownsea ha sigut per mi una segona casa plena de valors.

SARA PEIDRO

Formar part del Brownsea ha sigut una de les millors decisions que he pres. Vaig gaudir molt com a xiqueta, però encara ho vaig fer més com a scouter quan vaig poder ensenyar tot el que havia après. Ser del Brownsea m'ha aportat experiències, moments, paisatges, però sobretot m'ha rodejat de gent que sempre seran família.

AITANA GISBERT

El meu primer campament, amb 8 anys, es va resumir en pluja. Recorde passar molts moments amb el grup al menjador ensenyant-me i cantant cançons del cançoner del 25 aniversari. Ara amb 20 anys i a l'any del 50 aniversari, sóc jo qui ensenya aquestes cançons als xiquets de 8 anys. Aquests petits detalls fan veure l'especial que és formar part del Grup Scout Brownsea.

JOSÉ R. PEIDRO

Enganxat al Brownsea. Després de dos períodes actius, un com a scout i l'altre com a membre del equip de pares, puc dir que ser del Brownsea enganxa i que crea una dependència molt forta. Els valors que es viuen al grup fa que siga una experiència que val la pena viure-la i que és recomanable per tothom.

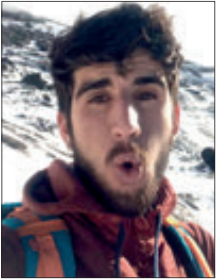
50 ANYS 50 VEUS

PAULA CASTELLÓ

El Grupo Scout Brownsea es más que una familia, es un lugar donde hablar con amigos, vivir aventuras, aprender a compartir, convivir con compañeros... Por ello es un sitio muy especial para mí, donde he pasado casi todos los fines de semana de mi infancia y juventud. Allí he crecido como persona, he reído, he llorado y he aprendido a amar y respetar a la naturaleza y a mis

amigos. Y todo esto es gracias a scouts y Equipo A, que hacen posible que el Brownsea sea un grupo excepcional.

JAIRO LAGUNA

Parece mentira, pero nuestro grupo ya lleva 50 años en Alcoy. Han sido cincuenta años de juegos, risas, campamentos, amistades, algo más que amistades... Yo he podido vivir todas esas experiencias en estos últimos 10 años. Recuerdo mi paso por manada rapidísimo. La llegada a Tropa con Scouts que te marcan para toda la vida. Y la esculta, mi querida esculta, la etapa en los scouts que más he disfrutado y

más recuerdos tengo. Al acabar esta etapa también acaba la etapa en los scouts de muchos de los scouts que llevaban con nosotros desde pequeños. Ahora nos ha tocado coger el relevo a los de mi generación, la cual tenemos muchas ganas e ilusión por poder hacer disfrutar a los niños y niñas todo lo que nos han hecho disfrutar a nosotros.

JORDI SIRVENT

Sempre m'ha emocionat moltíssim l'eixida cap a campament. Qui debuta té nervis; qui repeteix, expectatives; i qui enguany no puja al bus, melangia. De fet, malgrat que cada any hagen canviat tant les cares, les emocions sempre han estat igual d'intenses. Llavors, pense que diu molt de nosaltres.

En compte de quedar parats recordant anècdotes, prenem la iniciativa per viure noves.

NURIA LLORENS

Soc de l'opinió que cal fer cas als batecs del cor, i just això és el que vaig fer quan vaig decidir ser membre de l'Equip A. Formar part d'ell, ha marcat un abans i un després a la meua vida, parafrasejant al meu fill Marc, "Mami, els scouts t'han donat VIDA" i no puc llevar-li la raó. Col·laborar i ajudar al GRUP és una oportunitat que no cal deixar passar i que recomani a tot

aquell que vulgui ajudar a que els nostres joves creixin amb valors enfocats a la igualtat, compromís social i mediambiental. Ara sé, que aquell grup de gent nova, que es va creuar en el meu camí a l'estiu del 2018, serem EQUIP per SEMPRE. Infinitament agraïda, GRUP SCOUT BROWNSEA. BONA CAÇA.

JOREM

INSTALACIONES S.L.

Pol.Ind. Cotes Baixes
Calle F, nº 15
03804 - ALCOY (Alicante)
Telf.- FAX 965 332 631
jorem@joreminstalacions.com
www.joreminstalacions.com

INSTALACIÓN DE :

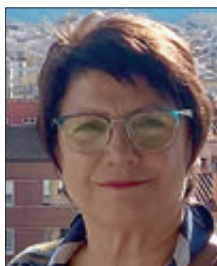
- CALEFACCIÓN
- AIRE ACONDICIONADO
- FONTANERÍA
- CONTRA INCENDIOS
- PRODUCTOS PETROLÍFEROS
- EQUIPOS A PRESIÓN
- VAPOR - GAS

TRATAMIENTO LEGIONELA
SOLDADORES HOMOLOGADOS

UNE-ENISO 9001:2015
Certificado nº 1679/19

CARMEN SANTACREU

Porte 32 anys vinculada al Brownsea i espere estar-ho molts més per al que necessiteu. Els meus fills Raúl, Jordi i Míriam han format part del magnífic grup a partir d'aquell any 1989. L'any 2000 em vaig incorporar a l'Equip A i des del següent vaig estar de cuinera en els campaments de Tavascan 2 anys, Boí Taüll 1 any i en Chistau un altre. Van ser quatre campaments inoblidables de treball, harmonia, companyonia gaudint de la natura i de la convivència

de tot el grup com una gran família, "la qual cosa som". Experiències úniques i irrepetibles que s'ha de ser ací per a viure i que recomane a tothom. BROWNSEA, ENHORABONA PER AQUESTS 50 ANYS I PER MOLTS MÉS!!!! BONA CAÇA!!!!

FRANCISCO SEGUÍ

Para mi la mejor experiencia de mi vida fue pertenecer al Grupo Scout Brownsea. Fui AKELA desde 1972 al 1984. En ese periodo de tiempo conseguí tener a los mejores amigos de mi vida. Entre Scouters y antiguos lobatos. De los 50 años que trabajé en el Colegio como secretario esos fueron los mejores.

ALEJANDRO CAMARENA

Més de 10 anys al Brownsea no són fàcils de resumir. I tampoc és fàcil nomenar tot el que el Grup ha fet per mi. Paraules com Bona Caça, "panyoleta", foc de campament, Nadal Scout... que m'omplin d'alegria al recordar-les. Paisatges encisadors on muntanyes, rius i valls et fan connectar amb la natura i estimar-la per sempre. Però per damunt de tot, agrair a totes eixes persones que hem compartit eixos passos petits a la Manada, Tropa, Escolta i Clan. A l'Equip A, consiliaris, ròvers, scouters... al cap i a la fi, a la meua família del Grup Scout Brownsea.

PAULA GANDÍA

I què puc dir dels scouts... sols gràcies als meus pares per insistir en que m'apuntara. Pertànyer al grup és connectar amb experiències reals, és descobrir-te, establir relacions de germanor. Descriure-ho no és fàcil. El que sí puc dir amb seguretat és que crec que la majoria de nosaltres ho sentim com una etapa importantíssima. Una etapa que recorde amb nostàlgia, però també feliç per totes les anècdotes que guardo a la memòria, i que, per sort, puc encara compartir amb la gent dels scouts que m'acompanya avui en dia. Perquè fent la vista enrere, ara puc dir que els scouts són eixa gent, som nosaltres, cada persona que haja passat una estona compartint el seu temps al grup, fent Brownsea.

Tlf.: 965 525 101 / 677 457 579 info@doblecubierta.com
Av. Juan Gil Albert, 63-65 ALCOI www.doblecubierta.com

Tlf.: 965 525 101 / 671 066 794 tienda@auramas.es
Av. Juan Gil Albert, 63-65 ALCOI www.auramas.es

Esculta 94

ELISA GUILLEM

Hi ha persones que passen per la vida, i alguns pocs, tenen la sort d'haver viscut diverses vides, d'haver creat lligams amb nusos de pita, d'haver-hi construït castells de troncs i branques, i vaixells de neumàtics i bidons.

I allà, al bell mig d'una vall pirenaica nosaltres descobrirem que la llar era una tenda on sempre hi havia espai per a un més. Que amb una frase de Manolo cap pena podia durar molt, que la lleialtat era la mirada ferma de Popi, i les pors s'esfumaven sota l'abraçada de l'ós Roberto.

Quan érem immortals, Natxo i jo mai fórem els més forts a una ruta però, érem una aposta segura per guanyar el "picabarrica". I no passava res si buscant un camí al mapa, acabaves eixint de la província i descobries que la imprudència era haver fet autoestop i pujar al cotxe d'un senyor que s'alimentava de cervesa. I final-

ment el descans era Manolo amb el cul dins una font freda.

Quan érem immortals descobrirem que la nostra història era una cançó d'Imma, cantada a la vora del riu per MariVane, MariSue i MariSilvia, i que aquells versos crearien els lligams que avui ens sostenen. Nosaltres érem els que venien de lluny de molts dies abans, aquells a qui la il·lusió va fer caminar.

Aquella vall ens va ensenyar que els complexos s'esvaïen amb una llarga serp Ka, que el món sencer era la nostra casa, i que podíem ser feliços dormint a una quadra i que la son i el cansament són més forts que les caguerades i la pudor.

Que el silenci es podia trencar amb un "fillsdeputa" de Nando davant la barrancada sense fons i una mirada picardona de Jordi et deia que allà tenies un amic per espantar la por. Que el treball era Pau construint un menjador i Cala-

ta mirant i fent-se un cigarret. I que la mà ferma de Babu no dubtaria mai.

Quan érem immortals Núria es-cridassava a Moltó mentre tots rèiem veient tots els ous rodar per la costera de la vall de Boí, i dinàvem els melons que l'equip A ens havia preparat per a la ruta, no, no teníem barretes energètiques i carregàvem els melons fins el pic, i escoltàvem "psicofonies" a la nit fosca per fer-se els majors mentre sabíem que ningú podia alçar-se de tanta por.

Quan érem immortals, Pedro inventava com tindre aigua calenta per a la dutxa i discutia amb Pereda de batalles passades mentre Pablo, d'amagat es dutxava primer i acabava amb l'aigua calenta. Ana a vegades s'enfadava i Abad, amb el seu immens cor, sempre hi posava pau. I Herni descobria una nova disfressa mentre Irene demostrava que la por sols és un obstacle més a superar.

Quan érem immortals, Gemma i jo ja havíem viscut més d'una vida, i conegut a molts Akeles i Rakses, però sobretot sabíem que si cridaves Ikki ben fort, no hi havia cap mal al món que no es pogués curar.

Nosaltres hem sigut els més rics del món, hem netejat garatges per poder anar de campament, hem muntat concerts, i la ironia eren Pau, Manolo i Roberto signant autògrafs a fans que igual, no ho eren tant. Hem cantat i ballat, hem fet de "goril·les" al pàrquing de les 24h, hem muntat exposicions i filaes, hem acompanyat jugadors de l'ACB. I aquell estiu del 94 vàrem ajudar a apagar el gran foc de la Mariola. Però, si alguna cosa no hem fet mai ha sigut rendir-se o deixar un amic enrere.

I és què, a la vora del foc els entrepans tenen millor gust i la música emociona més. I construir llars, sentir-se petits i al mateix temps segurs sota les estrelles, saber que a passos petits es fan camins grans, i que colze a colze la joia és més gran, sí, fa que l'amistat siga perpètua, i no sols allà on la neu no es desfà.

FA 25 ANYS...

Calia celebrar el 25 aniversari

L'any 1997 va ser un gran repte per al Grup Scout Brownsea. Estàvem davant del 25é Aniversari i calia celebrar-ho.

I què farem? – era la pregunta clau. Potser ho hauríem pogut solucionar amb una exposició, fotos i algunes activitats més, i solucionat. Però el nostre Grup sempre ha sigut amant dels grans reptes i no podíem quedar-nos en ximpleries, hàviem d'anar més enllà.

La primera cosa que vam fer va ser convocar el màxim de persones possibles perquè totes i tots aportàrem idees i iniciatives. Finalment, es tractava d'involucrar no sols a qui en aquell moment pertanyia al Grup, sinó la gent que hi havia pertangut i que ara no hi era. Per descomptat, i com no podia ser d'una altra manera, hi va haver resposta.

A partir d'ací es va crear una comissió per tal de coordinar tot allò que es faria. Aquesta comissió va estar encapçalada per la persona que aleshores era l'ajudant de cap de Grup i també cap de Clan, Ignasi Carbonell. Va dur endavant el tema econòmic, José Vicente Blanquer (sempre estaràs als nostres cors), Jordi Reig com a secretari i molts altres van integrar aquesta comissió.

Una de les primeres tasques va ser crear un lema i sembla que ens va eixir rodó.

FENT BROWNSEA FEM 25

I el lema va estar acompanyat d'un logotip, obra dels exmembres del Grup Carlos Ilario "Chil" i Pep Sellés. El logo simulava una panyoleta, element característic del Moviment Scout a nivell mundial.

Els vam fer servir moltíssim, tant el lema com el logo. Des d'utilitzar-lo en alguna cançoneta inventada fins a incloure'l en el marxandatge que al voltant de l'esdeveniment que estàvem celebrant va sorgir. Adjuntem foto per al record.

Per cert, s'ha aprofitat el lema del 25é Aniversari per a fer el del 50é:

FEM 50 FENT BROWNSEA

Tantes voltes li vam fer al cap que, finalment, van sorgir un munt d'activitats i idees, totes aquestes desenvolupades al llarg de l'any 1997. Les enumeraré cronològicament per a facilitar-ne l'explicació i la comprensió:

1.- Acompanyament al Rei d'Orient Baltasar

Encara que no estàvem encara immersos en la celebració del nostre Aniversari, el 5 de gener, el nostre Grup va tenir l'immens plaer, a la vegada que responsabilitat, d'acompanyar el Rei d'Orient Baltasar en la 112 Cavalcada d'Alcoi. I ho va fer

juntament amb l'Agrupación Deportiva Español i la Filà Mossàrabs.

El Brownsea col·labora en aquest esdeveniment tant important per a la nostra ciutat des dels anys 70 i hi aporta persones que ajuden els patges dels reis i col·laboren com a paqueters i escalers.

A més, tota la gestió de la roba i complements dels vestits de patges la fa el Brownsea des de fa anys a la seu dels Salesians.

2.- Matinal artístic al Col·legi Salesià, reunió amb ex membres i sopar

El dia 15 de març es va encetar de manera oficial el 25é Aniversari del Grup. De matí va tenir lloc al local del Grup, el Forat, un matinal artístic on els xiquets i les xiquetes van aprendre tècniques de treball amb paper, fang i muntatge de collages. ➡

➡ Simultàniament, en una de les façanes del Camet, es va pintar un mural commemoratiu del 25é Aniversari. L'autor principal d'aquest va ser Javier Rufino. Val a dir que aquest mural amb motiu del 25é Aniversari ha estat reparat i se n'ha fet un de nou al costat, en aquest cas del 50é Aniversari. Així, ara mateix hi ha un mural de cada esdeveniment amb 25 anys de diferència.

El mateix dia, de vesprada, hi va haver una reunió on es va exposar a totes les persones que hi van acudir, membres i ex membres del Grup, tot el projecte de l'Aniversari. Va acabar la jornada amb un sopar de germanor en la Societat d'Antics Alumnes Salesians.

3.- Concurs fotogràfic

Durant els mesos d'abril i maig va tenir lloc el Concurs fotogràfic Infantesa i joventut en la natura amb tres categories: fins a 12 anys, modalitat lliure (blanc i negre o color) on el primer i segon

premi se'ls va endur la Manada Brownsea; de 13 a 18 anys, modalitat lliure, on el primer premi va ser per a Neus Belda i Ferre i el segon per a Salvador Soler i Mollà; majors de 18 anys, modalitat blanc i negre, que va guanyar Mario Insa i el segon Ignasi Carbonell i modalitat color que va guanyar Manuel Ferrer i el segon premi va ser per a Mariola Antolí.

El dia 30 de maig va tenir lloc la decisió del jurat que estava format per Pedro Ruiz de la Rosa, Javier Molina Brotons i Pep Aura García. Tot açò amb la col·laboració i l'assessorament de l'Agrupació fotogràfica Alcoyana i el patrocini de Textiles Pascual, SA.

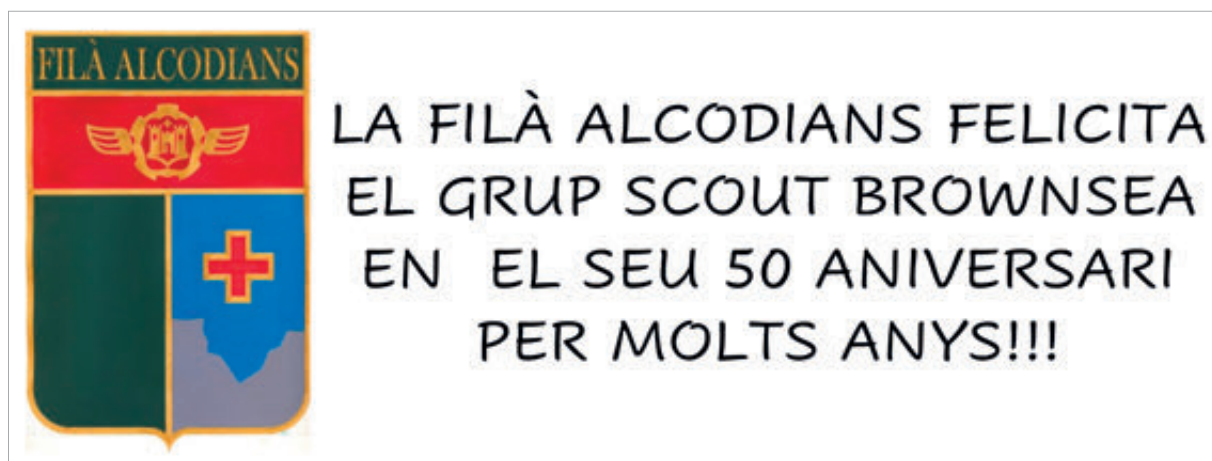
4.- Projecte solidari "A vida vale mais"

Personalment considere que va ser el "producte estrella" de la celebració del 25é Aniversari del Brownsea. No podíem quedar-nos només amb una celebració pròpiament dita perquè la solidaritat és una branca important en l'escoltisme. Ja sabem allò de treballar per als altres sense rebre res a canvi.

Aprofitant que teníem Pepe Ruiz, exmembre del Grup i salesià, a la ciutat de Belo Horizonte al Brasil, on era director de la Casa Dom Bosco, es van posar en contacte amb ell per tal de veure què podíem aportar nosaltres des d'ací a la seua tasca en pro dels meninos i meninas da rua o xiquets i xiquetes del carrer, tan abundants, per desgràcia, en aquell país. Són infants que viuen sense la tutela d'una persona adulta, abandonats pels progenitors per no poder mantenir-los econòmicament i, a més, abocats a un món farcit de violència, pobresa i explotació. La tasca missionera de Pepe consistia a fer-los sortir d'aquesta vida marginal, i reintegrar-los en un món sense violència i persecució, com també amb buscar-los una eixida professional.

En aquest sentit s'hi van fer dues activitats:

– Per una banda, aprofitant les 24 Hores Esportives d'Alcoi celebrades els dies 7 i 8 de juny, l'Ajuntament ens va deixar instal·lar una botiga amb articles esportius que diverses empreses i botigues ens van aportar. A més, es va fer una subhasta de peces i articles signats per esportistes més o menys importants del nostre voltant i d'altres més

llunyans. Es va subhastar, entre altres: una samarreta del Barça signada per Figo i Guardiola, un maillot ciclista de l'equip Kelme signat per Vicente Belda, un baló signat pels jugadors de la Quinta del Buitre, un altre pels jugadors del Real Madrid i així fins a 60 articles. Segons el periòdic Ciudad de Alcoy, en l'edició del 9 de juny, la recaptació va superar les 700.000 pessetes.

– També es va aconseguir portar al Teatre Calderón a Lluís Llach, cantautor català i compositor de moltes cançons que el Grup havia cantat al llarg dels seus 25 primers anys ("L'estaca", "La gallineta", "El bandoler", "Si arribeu", "Que tinguem sort", "Un núvol blanc"...). En concert es va celebrar el dia 8 d'octubre. Amb la col·laboració de Joanfra Rozalén, persona capficada al món de l'espectacle i que també va ser membre del Grup quan era jovenet, vam gaudir de l'actuació de Llach i del disc compacte que aleshores promocionava, Nu.

D'aquestes dues actuacions es va aconseguir una important quantitat de diners, superior als dos milions de pessetes, amb els quals, de segur, es va poder facilitar una mica la vida d'algun menino o menina. No puc oblidar-me de dir que la persona que va coordinar tan magníficament aquest projecte va ser l'exmembre del Grup Paco Jordá, Sandokán.

5.- El cançoner

El dia 1 de juliol va veure la llum un cançoner que va voler arreplegar un munt de cançons que durant 25 anys havíem cantat. Més de 200 cançons i 88 pàgines formaven aquest cançoner que va implicar una gran tasca de recerca. ➡

Moltes felicitats per el vostre
50 **aniversari Brownsea**

C/ Escultor Peresejo, 30
03803 Alcoi (Alacant)

www.electricoslavia.com - info@electricoslavia.com

Telf.: 96 652 23 93

Móvil: 601 202 132

➡ 6.- Campament a Duruelo de la Sierra

Encara que el campament d'estiu és una activitat habitual del nostre Grup, recordem el que vam fer l'any 1997 que va tenir lloc al poble de Duruelo de la Sierra, província de Sòria, prop de la Laguna Negra i els Picos de Urbión. La portada de l'extra del Ciudad mostrava una foto de tots els qui vam anar a aquest campament històric.

7.- Matinal de jocs a la Glorieta

La nostra tasca està dirigida a xiquets, xiquetes i joves que vulguen compartir amb nosaltres el temps lliure i aprendre coses noves. Així, el dia 5 d'octubre, a la Glorieta, i dins de la programació dels actes programats per al 9 d'octubre per part de l'Ajuntament d'Alcoi va tenir lloc una matinal de jocs populars dirigida a tots els xiquets i les xiquetes que ens van voler acompanyar. Rossegar una poma, treure un duro d'un plat de farina, el sogatira, una gimcana, a banda d'una sèrie de tallers amb fang i globus van ser unes de les moltes activitats que s'hi van fer.

8.- Activitat ecològica

Un grup com el nostre, amant de la natura, havia de fer alguna cosa pel nostre entorn. A partir d'ací es va encetar una sèrie d'activitats dedicades a l'ecologia i la natura les quals es formaven l'edició d'un tríptic informatiu sobre problemes i pautes de comportament que a nivell individual i de grup es poden dur endavant; de fer un matinal dedicat a fer una repoblació, i també la neteja d'un paratge (es va fer al mes d'octubre) i l'edició d'uns fullets informatius sobre la flora i la fauna del nostre entorn.

9.- Extra del periòdic CIUDAD

El dia 4 de desembre el periòdic Ciudad de Alcoi va traure un extra en blanc i negre de 32 pàgines dedicat íntegrament al 25é Aniversari. Hi apareixien 7 articles escrits per membres i exmembres del Grup, a banda de 4 entrevistes. Una d'aquestes als membres fundadors: Koki Santonja, Miguel Segu-

ra, Pepe Córcoles, José Luis Lloret, Pau Bernabeu, José Luis Trenzano, Jordi Reig i Pepe Verdú. Una segona entrevista a l'artista que va esculpir la figura commemorativa i que ja no està entre nosaltres, Juan Rufino. Una altra al coordinador del 25é Aniversari, Ignasi Carbonell, i la quarta a un servidor, aleshores Cap de Grup. Aquesta publicació ha quedat per a la història.

10.- Exposició

De Campament:1972-1997. Descobreix l'encant de viure en la natura.

Després de patir algun entrebanc a causa de la política, des del dia 5 fins el dia 13 de desembre es va poder fer a la Llotja Sant Jordi una magnífica exposició inaugurada per l'alcalde d'Alcoi Josep Sanus.

En aquesta exposició es va instal·lar un campament quasi real. Tendes de campanya, cuina, lloc del foc de campament, dutxes, latrines, plaça de banderes, menjador, intendència i un llarg etcètera. Les seccions del Grup, Manada, Tropa, Escolta i Clan tenien la seua parcel·la. I a més, al mig de la Llotja es va simular una muntanya amb caixes de cartró i es podia passar a través d'aquesta mitjançant una espècie de túnel fet a aquest efecte.

Es va fer un recorregut senyalitzat per a poder veure-ho tot detingudament. Aquest recorregut disposava de panells farcits de fotos de 25 anys d'història i d'altres elements, com ara samarretes estampades amb motius de campaments i altres curiositats interessants (clauers, pins, motxilles, botes...).

11.- Conferències i taules rodones

Es va voler introduir una miqueta de debat i de reflexió en aquell 25é Aniversari. I se'ns va ocórrer fer un cicle de 3 conferències i/o taules rodones.

La primera d'aquestes va ser un debat intern i alhora un intent de reflexió sobre la funció del nostre Grup envers la joventut i la societat. Va tenir lloc al Col·legi Salesià el 8 de novembre i va estar mode-

**L'Atlètic Salesià
vol felicitar el
Grup Scout Brownsea
pels seus 50 anys
d'existència i tot
el treball realitzat
pels joves d'Alcoi.**

**"Més lluny, heu d'anar
més lluny dels arbres
caiguts que ara us
empresonen, i quan els
haureu guanyat tingueu
ben present no
aturar-vos." Lluís Llach**

rada per l'exmembre del Grup Jaume Jordi Ferrando Morales. El títol va ser «El Grup Scout Brownsea: Present i Futur».

Les altres dues, aprofitant el marc de la Llotja Sant Jordi i l'Exposició abans descrita, van tenir lloc els dies 9 i 11 de desembre amb els títols «L'associacionisme juvenil a Alcoi» i «Alternativas de trabajo con jóvenes y para jóvenes». La primera d'aquestes va ser una taula redona moderada per Carles Esteve, qui aleshores era regidor de joventut de l'Ajuntament d'Alcoi, amb la participació de diverses entitats i associacions juvenils alcoianes. La segona va ser una conferència que va tenir com a ponents a José Joaquín Gómez Palacios, delegat de pastoral juvenil de la Inspecció Salesiana de València i a José Luis Rodrigo, director del Col·legi Major Universitari del barri de La Coma de València.

12.- Dia de la cloenda

Per a finalitzar amb la celebració de l'Aniversari, el dia 13 de desembre, el mateix dia que es va tancar l'Exposició, es va fer la jornada de cloenda.

Aquesta jornada es va desenvolupar durant la vesprada-nit d'aquest dia i va comptar amb una missa celebrada a l'església de Maria Auxiliadora, un foc de campament al Camet i un nou sopar de germanor a la Societat d'Antics Alumnes Salesians.

13.- Un record, La Pedra

Per a acabar aquest recorregut, cal esmentar el record que tothom va poder adquirir i amb el qual es va agrair a moltíssima gent i entitats que van col·laborar desinteressadament en l'organització de tots els esdeveniments de l'Aniversari.

Es tractava d'una roca sobre una peanya de marbre que portava adherida una xapa amb una inscripció personalitzada. En la roca estàvem esculpits, per una banda, l'escut del Grup i per l'altra el logotip del 25é Aniversari. L'autor fou Juan Rufino i la vam batejar popularment com La Pedra del 25é Aniversari. Val a dir que aquest record va ocupar la contraportada de l'extra del Ciudad.

**El Patín Alcodiam Salesiano
felicitza el Grup Scout Brownsea
por su 50 aniversario**

Organització i calendari del 50 aniversari

Des de l'experiència que ens dona-va l'organització del 25 Aniversari i donat l'èxit que va suposar la forma d'afrontar aquells esdeveniments, s'ha volgut agafar la mateixa fórmula, es a dir, nomenar una comissió organitzadora que portara endavant els actes de la celebració. A partir d'ací i, per a cada una de les activitats previstes, s'ha demanat la col·laboració d'altres persones intentant que siguin exmembres del Grup per tal d'involucrar la màxima gent possible sense carregar

de faena als scouts que ja en tenen prou atenent als xiquets i xiquetes, i xavals i xavales del Grup.

La comissió organitzadora la componen Paula Castelló, Dani Cabrera, Pablo Cuervo, Javi Botella i Ismael Gisbert.

Aquests són els actes, dates i responsables. Alguns d'ells ja han tingut lloc tenint en compte que l'Aniversari va començar a celebrar-se en setembre de 2021. Altres encara no s'han celebrat, per tant, són actes previstos.

FIREFDC

proalarm

telcom

Els actes celebrats

El dia **13 de juny de 2021**, al Teatre del Col·legi Salesià del centre es va fer la presentació del 50 Aniversari. Es va convidar a molta gent que hi va acudir. Es va projectar un vídeo amb moltíssimes fotos de tota la vida del Brownsea i es va presentar tot el que es tenia previst fer. Aquest acte el va organitzar la comissió organitzadora.

El dia **17 de setembre de 2021** vam inaugurar oficialment l'Aniversari. En primer lloc es va destacar la nova porta de "El Forat", seu del Brownsea als salesians del centre, on es va pintar l'escut del Grup. Posteriorment va vore la llum el logotip del 50 aniversari, obra de l'exmembre del Grup Mauro Egea i que va ser beneït pel director dels salesians en Alcoi, Tomás Sánchez. I, finalment, va tenir lloc un vi d'honor al pòrtic del col·legi on es va fer una exposició de samarretes que han sigut creades i utilitzades per totes les generacions que han passat pel Brownsea durant 50 anys. Estos actes també van ser organitzats per la comissió organitzadora amb la col·laboració de Nuria Llorens i Toñi Ruiz en la recerca i exposició de samarretes.

El dia **18 de setembre**, un dia després, es va inaugurar als patis del col·legi un mural commemoratiu de l'Aniversari, obra del membre del Grup Jaume Cremades. A la mateixa vegada es va reparar el mural que es va pintar per a 25 Aniversari, obra de l'exmembre del Grup Javier Rufino. Va ser el mateix Javier qui el va reparar i repintar. En ell apareixia en logo que es va fer servir fa 25 anys, obra dels exmembres del Grup Carlos Ilario "Chil" i Pep Sellés.

El cap de setmana següent, **25 i 26 de setembre**, vam participar en la Fira Modernista en la que es vam vestir d'scouts de principis de segle. Es van fer 4 models de vestit, dona, home, xiqueta i xiquet. Van participar quasi 60 persones entre membres i exmembres del Grup. A la Glorieta es van fer una sèrie d'activitats relacionades amb l'escoltisme (un taller de nucs, un altre de morse, un joc de pistes, etc.) i es va aprofitar per a donar a conèixer el Grup

a la societat alcoiana. La gran organitzadora de tot aquest muntatge va ser Nuria Llorens. Els vestits van estar confeccionats per Nati Silva i Manolo Orejuela amb una magnífica faena feta en temps rècord. I també Toñi Ruiz, Mar Navarro, Robert Peidro, Dani Gisbert i la secció del Clan del Grup amb l'organització de les activitats de la Glorieta.

El dia **3 d'octubre** va tenir lloc l'acte de Pas dels membres del Grup d'una secció a una altra. Normalment aquest acte que té lloc en una acampada, enguany i degut al còvid, es va fer als patis del col·legi.

El dia **7 de novembre** es vam desplaçar al paratge de "Les Solsides" a fer una repoblació amb plantons autòctons. El nostre compromís amb la natura ens convida a realitzar aquest tipus d'activitats en una zona on fa anys ja es va fer una repoblació i on vam poder comprovar els resultats. Agraïm l'organització a Rafel Jordà i els seus col·laboradors Nando Santonja, Paco Jordà i Kuqui Guillem.

Els dies **10 i 11 de desembre**, el Grup va col·laborar amb la representació de La Cuna del Messias, també conegut com El Betlem dels Salesians, aportant uns quants actors i actrius. Gràcies a Jordi Ponsoda, exmembre del Grup per l'oportunitat.

El dia **12** havia de tenir lloc la Romeria a la Font Roja que tots els anys la Família Salesiana celebra. Enguany, degut a raons alienes als salesians, la Romeria es va substituir per un timonet i herberet a la Plaça Mossén Josep, una missa a l'altar de la Mare de Déu dels Lliris de la parròquia de Sant Maure i Sant Francesc i posterior esmorzar a l'Associació d'Antics Alumnes. El Grup va col·laborar en tots aquests actes.

El dia **18 de desembre** va tenir lloc el tradicional Nadal Scout organitzat per la secció Clan del nostre Grup. L'acte es va fer al Teatre del col·legi i es va basar en el 50 Aniversari. Vam rebre moltes felicitacions a través de vídeos d'exmembres del Grup. Agraïm a totes aquestes persones la seua participació.

Els dies **4 i 5 de gener** de 2022, com tots els anys, es va col·laborar amb el Ban i La Cavalcada dels Reis d'Orient.

Programació 2022

- Col·laboracions amb la festivitat de Don Bosco que organitza l'Associació d'Antics Alumnes Salesians: el dia 27 de gener amb la donació de sang i el dia 29 amb el dinar de la Festa de la Unió.
- Dia 26 de febrer presentació d'un extra del periòdic "El Nostre", coordinat per Jaume Abad i amb la col·laboració de Quique Llàcer i Ismael Gisbert.
- Dia 13 de març, "Concurs de paelles Juan Bosco Valor". Enguany este tradicional concurs volem convertir-lo en l'elaboració d'una paella gegant. S'encarreguen Javi Francés i Lalo Blanes.
- Dies 14, 15, 16 i 17 d'abril, Precampament o Acampada de Setmana Santa i col·laboració amb els "Xiulitets" el Diumenge de Pasqua.
- Dia 14 de maig presentació d'un CD gravat per membres i exmembres del Grup amb les cançons més representatives del nostre Grup durant

aquests 50 anys. La comissió d'aquest acte la componen Verónica Gisbert, Ana Valor, María Guillem, Inma Botella i Isabel Abad.

- Dia 26 de maig, col·laboració amb la festivitat de Mª Auxiliadora.
- Dia 4 de juny, foc de campament i sopar solidari. Organitzen Manolo Pastor, Natxo Pérez, Natxo Segura i Roberto Porras.
- Dia 17 de juny, concert solidari del grup La Fúmiga al Poliesportiu Francisco Laporta. Organitzen Kuqui Guillem, Pedro Guillem, Ana Torres, Elena Torres i Jèssica Balaguer.
- De l'1 al 13 d'agost, campament d'estiu. Tot el Grup a Panticosa.
- Dies 24 i 25 de setembre, segona participació en la Fira Modernista.
- Dies 1 i 2 d'octubre Cloenda del 50 Aniversari a l'Acampada de Pas. I si ens deixen, col·laborarem amb un Rei d'Orient en la Cavalcada de 2023.

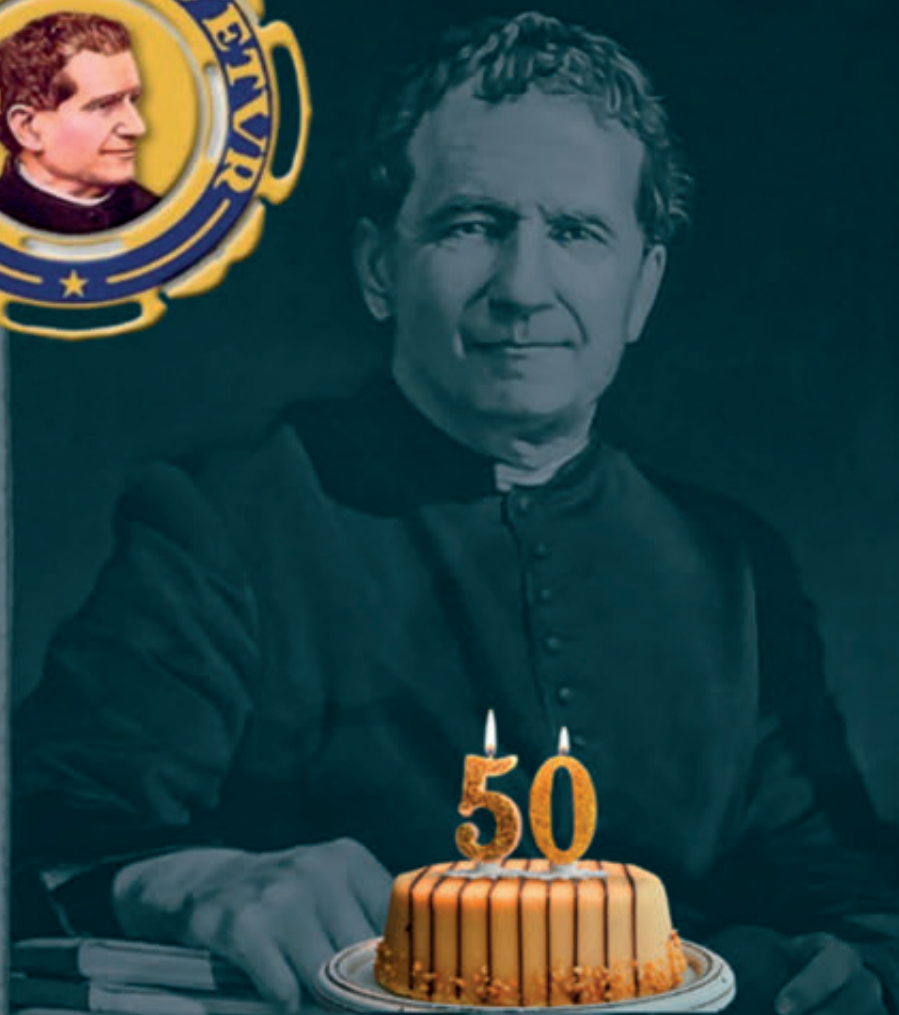
**Restaurant Torre de Cotes
felicitza el
Grup Scout Brownsea
pel seu 50è aniversari**

Ptda. Cotes Altes, 2.Alcoy
717 70 70 87

**LA ASOCIACIÓN DE ANTIGUOS ALUMNOS Y
ALUMNAS DON BOSCO SALESIANOS
S.VICENTE FERRER QUIERE DAR LA...**

¡¡Enhorabuena!!

**...AL GRUP SCOUT BROWNSEA POR SUS 50
AÑOS ESTANDO A NUESTRO LADO.**

**SI QUIERES PERTENECER A NUESTRA ASOCIACIÓN,
PONTE EN CONTACTO CON NOSOTROS AL EMAIL
ANTIGUOSALUMNOS.ALCOY.SVF@SALESIANOS.EDU**

Ajuntament d'Alcoi Joventut Alcoi

UNIVERSITAT
POLITÈCNICA
DE VALÈNCIA
CAMPUS D'ALCOI

IVAJ

I CONCURS GRUPS DE MÚSICA

TERMINI PER A PRESENTAR LES MAQUETES:

DEL 7 DE MARÇ
FINS A L'1 D'ABRIL
DE 2022

AQUEST CONCURS TÉ L'OBJECTIU DE PROMOUR E I
INCENTIVAR LA MÚSICA EN DIRECTE DEL TEIXIT
JUVENIL DE GRUPS MUSICALS, EN FAVOR DE LA
MANIFESTACIÓ CULTURAL, EN GENERAL, I DE LA
MÚSICA EN DIRECTE, EN PARTICULAR.

ALMENYS UN 75% DE LES PERSONES COMPONENTS
DEL GRUP HAURAN DE TINDRE ENTRE 12 I 30 ANYS,
AMB DÓS INCLOSOS.

MÉS INFORMACIÓ
I BASES COMPLETES:

Espai Jove

C/ ELS ALÇAMORA, 1
03802 ALCOI
TEL.: 96 553 71 38
joventut@alcoi.org
www.joventutalcoi.org

